

Çiğdemim Derneği Komşuluk Konulu Fotoğraf Yarışması
Sergileme Müge Yargıç

ÇİĞDEMİN SESİ

Aylık Online Dergi

Mart 2019

www.cigdeminsesi.com

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ AYLIK ONLINE DERGİ

Sahibi : Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu

Yayın Kurulu: M.Sinan Kayaligil, Zuhale Yüksel, Aytül Aksongur, Fatih Fethi Aksoy

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayımlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlarına aittir.

BU SAYIDA NELER VAR...

MERHABA

**KÜTÜPHANEMİZDEN
SEÇTİKLERİMİZ**

MUHTARIMIZDAN

SATRANÇ ÖĞRENİYORUZ

TÜRKÇESİNİ KULLANALIM

TÜKETİCİ HAKLARI

**ŞUBAT AYINDA NELER
YAPTIK?**

TARİHİ İLÇELERİMİZ

SİZDEN GELENLER

KİTAP TANITIMI

**CEYHUN ATIF KANSU 100
YAŞINDA**

SENİN Kİ KAÇ SANTİM?

PLASTİK POŞETE HAYIR

GÖNÜLLÜLÜK İŞİ

MEGA TROYA

**HASAN ALİ YÜCEL
BUGÜN GÜNLERDEN ABANT
ETKİNLİKLERDEN NOTLAR**

**Çiğdem Eğitim, Çevre ve
Dayanışma Derneği**

**Çiğdem Mah. 1551.Cadde
No:14-A Çankaya-ANKARA
www.cigdemim.org.tr
Tel: 0312 2852047**

HEP BİRLİKTE KÜLTÜREL ETKİNLİKLERE GİDİYORUZ

MART AYI PROGRAMI

OYUN ODASI - ANKARA DT

Yazan : Mustafa KILIKÇI

Yöneten: Kuvvet YURDAKUL

8 Mart 2019 CUMA 20:00

ALTINDAĞ SAHNESİ

SİYAHILI KADIN - ANKARA DT

Yazan : Susan HILL

Yöneten: Mesut TURAN

23 Mart 2019 Cumartesi 20:00

ÇAYYOLU CÜNEYT GÖKÇER SAHNESİ

Oyun korku-gerilim unsurları içerdiğinden 13 yaş altı çocuklar, kalp, epilepsi vs. rahatsızlığı olanlar ve hamilelerin oyunu izlemesi sakıncalı olabilir.

Biletler gidiş-dönüş servis ücreti dahil 18 TL.dir

Üyelerimize 1 TL. İndirim yapılmaktadır.

Servisler 19:15'de Dernek önünden kalkmaktadır.

Bilgi ve yer ayırtma için Tel : 285 20 47

Merhaba sevgili komşularımız,

Sizlerin güveni ve desteği ile 23 yıldır mahallemizin ve mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini artırmak için gönüllülük ve katılımcılık ilkesiyle çalışmalarımıza sürekli artan bir tempoda devam ediyoruz.

Bu süreçte ekip çalışması, karşılıklı güven ve uyumluluk en önem verdiğimiz değerler oldu. Sürekli gelişen ve öğrenen bir organizasyon olduk halen de öğrenme sürecimiz devam ediyor. Bu noktaya gelmemiz hiç kolay olmadı. Çok olumsuz koşullarda özveriyle görev yapan arkadaşlarımız oldu. Parasız ve yersiz bir konumdan Ankara'nın ve Türkiye'nin öncü ve örnek bir kurumu haline geldik. Birçok yere deneyim paylaşımı için davet ediliyoruz, özellikle kamu kurumları neredeyse tüm toplantılarına davet ediyorlar ve görüşlerimize önem veriyorlar. Ciddi anlamda bir dernekler ağına sahibiz. Dernekler, vakıflar, belediyeler ve kamu kurumlarıyla işbirliğine devam ediyoruz.

Yukarıda da bahsettiğim gibi bu başarının altında yatan en önemli etken güven ilişkisi. Biz bu güveni boşa çıkarmamak için kılı kırk yararak çalışıyoruz. Önceki dönemlerde görev yapan muhtarlarımızla bu uyum ve güven ilişkisini sağlıklı yürütemediğimiz için çok sıkıntılar yaşadık. Derneği şikayet ederek soruşturma geçirmemize yol açan, binamızı yıktırmaya çalışacak kadar ileri giden muhtarlarımız oldu. Bu nedenle önceki dönem muhtarlık seçimlerinde yönetim kurulu üyelerimizden bir arkadaşımız muhtar adayı olsun istedik ve en uygun durumda olan Hasan Hüseyin Aslan arkadaşımızı ikna ederek aday olmasını sağladık. Sonuçta başarılı bir sonuç elde ederek arkadaşımız, siz komşularımızın oylarıyla, muhtar seçildi.

5 yıl boyunca hem yönetim kurulu üyemiz hem de muhtarımız olarak Hasan arkadaşımızla tam bir uyum içinde birlikte çalıştık. Muhtarımızın seçim sloganında dediği gibi "Mahallenin derdini dert, mahallelinin huzurunu iş edindik". Gece gündüz, kar kış, yağmur çamur demeden çalıştık.

Şimdi yakaladığımız bu uyumu, mahallemizin geleceği için, 5 yıl daha devam ettirmek istiyoruz. Sizlerden bir dönem daha Hasan Hüseyin Aslan arkadaşımıza destek vermenizi istiyoruz. Önümüzde Şirindere ve İmam Hatip Lisesi gibi iki büyük sorunumuz var. Üzerinde birlikte çalıştığımız bu iki sorunun çözümü için epeyce yol kat ettik. Özellikle lise sorunu konusunda muhtarımızın katkısı çok büyük. Bu dönemde sizlerle güzel haberleri paylaşmayı umuyoruz.

Öncelikle mahallemiz, sonrasında Çankaya, Ankara ve Ülkemizin bu seçimlerden güçlenerek çıkmasını umuyor ve tüm adaylara başarılar diliyoruz.

Sevgi, saygı, hoşgörü ve dostlukla....

Fatih Fethi Aksoy
Çiğdemim Derneği YK Başkanı

YENİ ÜYELERİMİZ

Geçtiğimiz ay içerisinde üyelik başvurusunda bulunan ve Yönetim Kurulumuz tarafından üyeliği onaylanan Sayın, **Mehmet Sabit Oruç, Ayşem Arzu Gülümser, Zerrin Şen, Erdem Özgürgil, Nalan Aydın ve Selen Gökdoğan'a** aramıza hoş geldiniz diyor, bu gönüllü desteklerinden dolayı teşekkür ediyoruz.

Henüz üye olmayan komşularımızı da aramızda görmek istiyoruz. Üye formunu doldurup bir fotoğraf vermeniz yeterli.

Yıllık üyelik aidatımız 30 TL.dir. (18-25 yaş gençler için 1 TL.)

ILGAZ DAĞI DOĞA VE KAYAK GEZİSİ

03 MART 2019 PAZAR

03 MART 2019 PAZAR: ANKARA-ÇANKIRI-ILGAZ-YILDIZTEPE/MİLLİ PARK-ANKARA

Sabah saat: 07.00'de Çiğdemim Derneği önünde buluşup hareket ediyoruz. Ara duraklardan katılımcılarımızı aldıktan sonra araç içinde kahvaltılık sandviç, sıcak-soğuk içecek ikramlarıyla Akyurt, Çankırı üzerinden yolumuza devam edip yolda bir mola verdikten sonra Yıldıztepe Kayak Merkezine gidiyoruz. Kayak yapmak isteyen arkadaşlarımız hemen lift kartlarını alarak kaymaya başlıyorlar. Öğle

yemeğimizi Yıldıztepe Otelde grubumuza ait özel şömineli salonda ekmek arası sucuk, köfte, tavuk seçenekleri, garnitür ve 1 içecek eşliğinde afiyetle yiyoruz. Yemek sonrası gün boyu kaymaya devam ediyoruz. Millipark'ta kayak yapmak isteyen katılımcılarımız için Millipark'a gidip kayak yapıyoruz. Saat: 16.00'da Millipark'tan ayrılıp kısa süreli yolculuk sonrası Yıldıztepe'ye geliyoruz. Bardakta çorba ve sıcak şarap ikramı sonrası saat: 17.30'da hareket edip Akbak Tesisleri'nde vereceğimiz mola sonrası aynı yol üzerinden yolumuza devam edip araç içinde kek, sıcak-soğuk içecek ikramıyla, toplamda 180 Km yol aldıktan sonra Ankara'ya gelip etkinliğimizi bitiriyoruz.

GEZİ ÜCRETİ: 135.00 TL Üyelere 130 TL.

GEZİ ÜCRETİNİ İÇEREN HİZMETLER: Katılımcı sayısına göre belirlenmiş özel ulaşım, kahvaltılık sandviç, sıcak soğuk içecek ikramı, belirtilen menü ile öğle yemeği, Millipark giriş ücreti, bardakta çorba, dış ortamda sıcak şarap ikramı, dönüşte kek, sıcak-soğuk ikramı, tüm çevre gezileri ve rehberlik hizmetleri gezi ücretine dahil edilmiştir.

GEZİ ÜCRETİNE DAHİL OLMAYAN HİZMETLER: Öğle yemeğinde içerik dışında kalan tüm yiyecek ve içecekler, kayak ile ilgili kayak ve giysi kirası, lift ücreti, kişisel harcamalar ve akşam yemeği gezi ücretine dahil edilmemiştir.

Sevgili komşularımız;

33.üncüsünü paylaştığımız bu raporla mahallemiz ile ilgili haberleri sizlerle paylaşmaya devam ediyoruz.

1. Şirindere kentsel dönüşüm projesindeki geline son nokta; bölgenin imar planı Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından kabul edildikten sonra parsel çalışmasının tamamladığı ve Tapu Kadastro Genel Müdürlüğüne gönderildiği, onaylandıktan sonra hak sahiplerine tapularının dağıtılacağı şeklinde.

2. 1570.cadde Anaokulu yanı ve 1557.cadde Fen Lisesi kavşağına Mart ayı içerisinde, hız kesici kasis yapma sözünü Ankara Büyükşehir Belediyesi yetkililerinden aldık takipçisi olacağız.

3. Ahmet Barındırır İlkokulu güvenlik kulübesinin yenilenmesi için müdürümüz Yusuf Tanrıverdi'nin talebi üzerine Çankaya Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü ile yaptığımız görüşme sonucu gerekli malzemeyi temin ettik ve yapıldı.

4. 1573 cadde özerinde asfalt çökmesi sonucu oluşan çukur Büyükşehir Belediyesi ekipleri tarafından tekrar doldurularak tamirata yapıldı.

5. Mahallemizde inşaatı tamamlanan dönüşümü için girişimlerde bulunduğumuz İmam Hatip lisesinin normal Anadolu Lisesine dönüştürülmesi talebimizi yenilemeye devam ediyoruz. Kaymakamlık tarafından yapılan ve birim müdürlerinin de bulunduğu toplantıda talebimizi yeniledik. İlçe Milli Eğitim Müdüründen konuyu araştırıldığı ve henüz kararın verilmediğini tekrar öğrendik. Muhtarlık olarak bu talebimizde ısrarcı olduğumuzu tekrar göstermek için mahallemizde bulunan 8.sınıf öğrenci velilerinin "bölgemizde çocuklarımızın gidebileceği sınavsız girilebilen Anadolu Lisesi olmadığını, mahallemizin ve bölgemizin buna ihtiyacı olduğunu" belirten bir dilekçe ile imza toplamaya başladık. Okul Aile Birliği Başkanı ve muhtarlık azası adayı arkadaşımız Meryem Beyter tarafından okulda bulunan öğrencilerin velilerine ulaştırmaları için örnek dilekçe gönderdik. Topladığımız bu dilekçeleri İl Milli Eğitim Müdürlüğüne teslim edeceğiz.

7. Mahallemiz cadde ve sokak aydınlatmalarından çalışmayanlar tespit edilerek Enerjisa yetkililerine bildirdik, yapılıp yapılmadıklarını takip ediyoruz.

8. Gül Parkı ışıkları uzun zamandır yanmamaktadır. Büyükşehir Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğüne bildirmemize rağmen halen çalışmasını sağlayamadık.

9. Daha önce yenilenen Yaman Okay Parkı ışıklarının kabloları tekrar çalındı ve bir süredir yanmıyordu. Tekrar enerji kablosu çekildi. Umarım bir daha çalınmaz.

Bitirdiğimiz Şubat ayında doğan bütün komşularımızın geçmiş doğum günlerini kutlar sevdikleri ile bir arada sağlıklı, mutlu ve huzurlu bir yaşam dileriz.

31 Mart 2019 tarihinde yapılacak olan yerel seçimler tekrar muhtarlığa aday olduğumu ve desteklerinizi beklediğimi bildirir saygılar sunarım.

“Balım kız, sen çiçeği seversin. Dalım oğul sen de tepe bayır dolaşmayı seversin. Ankara’nın en güzel çiçeği nedir desem bilir misiniz? Bilemezsiniz. Neden ki yitip gitti o çiçek: Ankara çiğdemidir adı. Akı olur, moru olur, menekşe yapraklısı olur. Bir de sarısı olur ki, buna Ankara çiğdemi demişler. Ha dersin göremezsin. Şimdi İncesu boyları hep gecekundu. Eskiden oralarda vardı. Ama insan ayağı gelince, o da uzaklara Ankara’nın dağlarına çekildi. Onu bulmaya çok yürümek gerek, bir kayanın dibinde, mart karı eriyip gittiğinde, belki rastlarız ona: Kar altında uyanan bahar habercisidir o.”

Ankara çiğdemini Türkiye radyolarında yayımlanan “Anadolu Albümü” programında böyle anlatan Ceyhun Atuf Kansu, bu yıl 100 yaşında. 7 Aralık 1919’da İstanbul Bostancı’da doğdu, 17 Mart 1978’de Ankara’da hayata gözlerini yumdu. Tıp doktoruydu, Turhal Şeker Fabrikası, Ankara Şeker Fabrikası ve Şeker Fabrikaları Genel Müdürlüğü’nde görev yaptı. Atatürk’ü, Cumhuriyeti, insanları, çocukları, iki yaşında geldiği Ankara’yı çok sevdi. Şiir, deneme yazdı, radyo programları yaptı, ardında sevgi ve saygı yumağı bıraktı.

Yaşar Kemal, Ceyhun Atuf Kansu hakkında duygularını şöyle demişti:

“Ceyhun’u düşünürken çiçek açmış bir bahar dalı geliyor gözümün önüne. Pırıl pırıl alan dibi güneşli bir pınar suyu geliyor alkıma. Yeşil bir çayırdı oynayan terütaze bir tay geliyor gözümün önüne. Bir bağbozumu, bir şafak vakti yunmuş arınmış bir seher yeli yaylada kokulu, mavi çiçek açmış yarpuz alanı. İnceden yağan sessiz yağmur, bir düşün güzel umudu geliyor gözümün önüne. Ak sakallı bilge, ta eskilerden kalmış, bir elinde salt aydınlatan bir yayım seli geliyor gözlerimin önüne.”

1959 yılında kendisine yöneltilen “Niçin yazıyorsunuz?” sorusuna verdiği yanıt, Yaşar Kemal’in anlatımıyla nasıl da bütünleşiyor:

“Hayatın yasası gibi bir şey bu. Çam ağaçları kozalaklar verir. Doğanın bir düzeni. Benim de çiçeklerim, tohumlarım bunlar. Doğa beni yazmaya zorluyor. İlk önce kendim için yazıyorum, yaşamamın anlamı olduğu için. Sonra bir ulus için yazıyorum, yazmak görevimi derin bir toplum sevgisiyle tamamlıyorum.”

1942 yılının bahar başlangıcında yayımlanan “Geldi, Bahar Geldi Diye” şiiri doğanın şairi “yazmaya zorlamasının” kanıtlarından sadece biri:

Seni sevgimle doldursam,
Çiğdemler gibi güldürsem,
Dağlardan inip bildirsem,
Geldi Bahar diye,

Yurdu gezdi, ulusu için yazdı:

Tireboluda demirciler örse vursa,
Akçaabat denizinde duyulur.
Çarşılarda bakır dövse bakırcılar
Denizler kızarır gün batarken.
Bir kız peştamal dolasa beline, fındık dalı beline,
Köylüler konuşsa noter kapısı önünde,
Bir terzi ceket dikse iğnesinin türküsü
Duyulur Akçaabat denizinde.

1948 – 1959 yılları arasında Turhal Şeker Fabrikası Hastanesi’nde görev yaptı. “Bir gerçektir; sıtma, kötü beslenme, yaz ölümleri, köy çocuklarının ölüm tırpanı kızamık. Bu gerçeklerin defterini tutuyorum” diye anlattı yıllarda “Kızamuk Ağıdı” yazdı.

Ceyhun Atuf Kansu, Balım Kız, Dalım Oğul, TDK Yayını, 1971. İLK BASKI

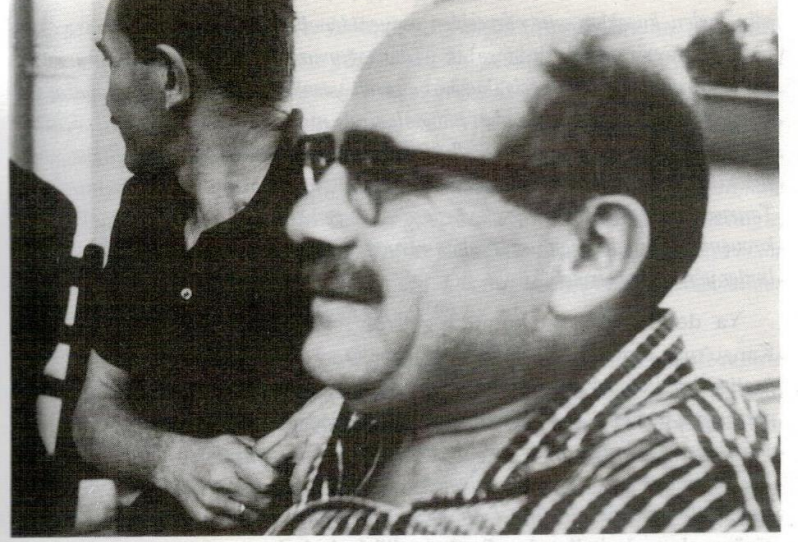
Habersiz hepsi kızamıktan ve ölümden,
Kirli yüzlerinde açan ölümden habersiz,
Ve, düşmüş bir gül oluyorlar birden,
Bebekler ölüyor, ölümden habersiz.

Atatürk için “yaptıklarıyla biten insan değildir o, yapacaklarıyla başlayan insandır. Türkiye’de her gün, gelen kuşaklar onu çözecekler ve yeniden başlatacaklardır” diye yazan ozan bu duygularını dizelere de yansıtmıştı:

Yürüyor Samsun’dan yurdun bağına
Halkın adımlarıyla ağır ve güzel
Yollarına bakan çiçek gözleri
Kızlarımın, mahzun analarımın

Dağ taş söyler ona halkın dilinden
Kurtulmak, uyanmak, özgür yaşamak
İnsanca, kardeşçe, dostça yaşamak
Bağımsız gökyüzü Türklere bayrak

Hâlâ yürüyor bak en önde, en genç
Gidecek el ele genç kuşaklarla
Son evine yurdun, son kalesine
Uygarlık bayrağı çekilene dek.

Muzaffer İlhan Erdost’un objektifinden Ceyhun Atuf Kansu.
(Fotoğraf, Ceyhun Atuf Kansu Şiir Buluşması 10-11 Nisan 1999, Edebiyatçılar Derneği Yayınından alınmıştır.)

O geleceğe umut dolu bakar ama gerçekleri de göz ardı etmezdi:

“Cumhuriyetin en önemli sorunlarından biri lâiklik sorunudur. Devlet ve toplum tam laik bir temele oturtulmadıkça, devrimin yöneltildiği toplumsal değişimler gerçekleşemez. Lâiklik, Türkiye’nin akla açılmış penceresidir. Toplumsal değişimlerin düğümünü akıl çözer.”

Aklımızı kullanma becerisinden yoksun kalmamak umuduyla.

MERAKLISINA NOT: Ceyhun Atuf Kansu’nun 100. doğum yılı etkinliklerinin Ankara bölümü, 15 Mart saat 13.30-17.30 arasında Türk Tabipleri Birliği’ndeki toplantıyla başlayacak. 28 Mart Perşembe günü Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi’nde Kansu’nun şiirlerinden esinlenerek yapılmış resim ve yontular sergisi açılacak, saat 19.00’da da. Besteciler, Orkestra Şefleri ve Müzikologlar Birliği Derneği ile Ceyhun Atuf Kansu ailesinin birlikte düzenlediği, Kansu’nun şiirlerinden bestelenmiş şarkı yarışması final konseri gerçekleştirilecek.

Kaynaklar:

Ceyhun Atuf Kansu Tüm Şiirleri, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.

Ceyhun Atuf Kansu Şiir Buluşması 10-11 Nisan 1999, Edebiyatçılar Derneği Yayını.

Ceyhun Atuf Kansu, Balım Kız, Dalım Oğul, TDK Yayını, 1971.

Ceyhun Atuf Kansu, Atatürkçü Olmak, Varlık Yayınları, 1971.

Vecdi Seviğ

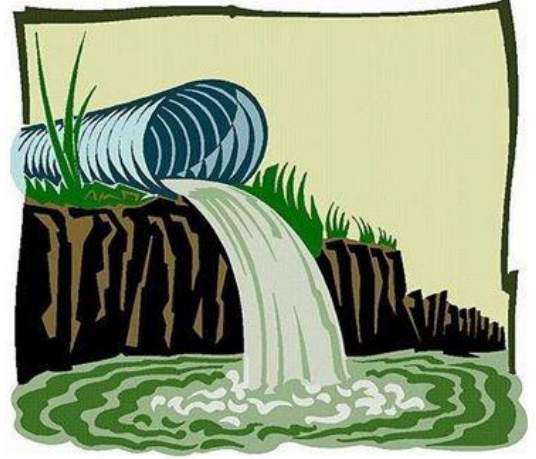

Çiğdemim Briç Topluluğu, Musa Eraslan yönetiminde yeni dönem çalışmalarına pazartesi akşamları 19:30-21:30 saatleri arasında devam ediyor. Çalışmalar Oğuz Tansel Semt Kütüphanemizde yapılıyor.

Yeni başlayacaklar ve bilenler için ayrı masalar olan çalışmalara katılmak isteyenleri bekliyoruz.

Bitkisel atık yağların zararları:

Bitkisel atık yağları, lavabolara döktüğümüz zaman,

Atık yağlar, evsel atık su kirliliğinin %25'ini oluşturur.

PLASTİK POŞETLER ARTIK ÜCRETLİ

**ŞİMDİ BEZ TORBA KULLANMAYA ÖZEN GÖSTERELİM,
YENİ BEZ TORBALAR ÇİĞDEMİM DERNEĞİNDEN
7.5 TL'YE TEMİN EDİNİLEBİLİR. (3 ADET 20 TL.)**

ŞUBAT AYINDA NELER YAPTIK?

- Edebiyat Topluluğumuz ile Jack London'ın Demir Ökçe kitabını konuştuk.
- Komşularımızla birlikte, Ankara Devlet Tiyatrosunun Kapan ve Terörist adlı tiyatro oyunlarını izledik.
- Komşularımızla birlikte, CSO Salonunda, Orkestra Akademik Başkent konserinde Haydn ve Mozart'ın senfonilerini dinledik.
- Kentimiz Ankara ile ilgili üç etkinliğimiz vardı. İlki "Ankara'nın Anılarda Yaşayan Bağ Evi Kültürü" konulu söyleşi idi.
- Ankara'da Saraçoğlu Mahallesinin öyküsünü Kırmızı Kurdele belgeselinde yönetmeniyle birlikte izledik.
- Ay sonuna doğru yaptığımız söyleşide ise "Ankara'nın Örtülü Dereleri" konusunu Hasan Akyar ile ele aldık.
- Komşularımızla birlikte Çubuk İlçesi Şehir Müzesi ile Hamamönü Şairler ve Yazarlar Evi Gezisini gerçekleştirdik.
- Yine komşularımız ile Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesinde 6.Hamamönü Çiğdem Şenliğine katıldık.
- Kütüphanede Yazarlarla Buluşuyoruz etkinliğimiz başladı. İlk yazarımız İnci Gürbüzatık ile kütüphanemizde Deve Boku Savaşları kitabını konuştuk.
- A.Ahmet Ertürk ile Ruhsal Dengemizi Kurmada Düşünsel Olgunlaşmanın Rolü konusunda söyleştik.
- Abant Gölü çevresinde komşularımızla birlikte gezdik. Karlar içinde doğa yürüyüşü yaptık.
- Aktif Yurttaş Eğitimi kapsamında "Bilgi Edinme Hakkı" konusunu işledik.

MART AYI PLANIMIZ...

Kesinleşen etkinliklerimiz aşağıda... Mart ayından itibaren etkinliklerimizin 19.30'da başlayacağını hatırlatırız.

- 3 Mart 2019 Pazar günü Ilgaz Doğa ve Kayak Gezimiz var.
- 6 Mart 2019'da çocuk gelin ve çocuk damatları konu alan iki belgesel izleyeceğiz, Zarok ve Çirok. Her iki filmin yönetmeni Muhammet Beyazdağ ile söyleşeceğiz..
- 8 Mart 2019 akşamı Oyun Odası, 23 Mart 2019 tarihinde ise Siyahlı Kadın tiyatro oyunlarını izleyeceğiz.
- 12 Mart 2019 akşamı komşumuz Filiz Doğanay ile birlikte "Atatürk'ün Başlattığı Aydınlanma Devrimine İkinci Dünya Savaşının Etkileri" konusunda söyleşeceğiz.
- 13 Mart 2019 tarihinde Müzik Söyleşimiz var. Sadettin Kaynak üzerine söyleşeceğiz, bestelerini dinleyeceğiz. Konuklarımız Vedat Kaptan Yurdakul ve Maltepe Musiki Cemiyeti.
- 16 Mart 2019 cumartesi günü muhtar adaylarımızı sizlerle buluşturacağız.
- 19 Mart 2019 Edebiyat akşamının konusu Patrick Süskind'in Koku romanı olacak.
- 20 Mart 2019 akşamı "Dilde Türkçeleşme: Dünü, Bugünü, Yarını" konulu söyleşimiz var. Konuklarımız Hüseyin İçen, Ertuğrul Özüydin ve Ayhan Sezer olacak
- 24 Mart Pazar günü 2.El Takas, Paylaşım ve Satış Pazarımızı yapacağız.

SENİNKİ KAÇ SANTİM..!

Dünya balık stoklarını korumaya çalışan Greenpeace, 2010 yılında küçük balıkları koruma amacıyla, başlıktaki esprili sloganı buldu.! Cinselliği anımsatan bu slogan, başlarda büyük başarı sağladı ama günümüzde unutmaya noktasına gelindi..! Sadece yakalanan balıkların küçük olduğunun farkına varılmasını sağlayan bu güzel slogan, vatandaşın da balıkçının da, olaya sempatiyle yaklaşmasına neden olmuştu. Çünkü söz konusu slogan, yaratıcı, esprili ve de herkesin ilgisini çeken türdendi. Bu sloganı bulduğu için Greenpeace'i kutluyorum.

Bu kampanya için Greenpeace, bakın neler söylüyor. "Eğer avlanma, böyle vahşi ve yok edici bir şekilde devam edecek olursa, dünya balık stokları 2050 yılında tükenecek.! Denizlerdeki büyük balıkların yüzde 90'ı zaten yakalandı. Balık stoklarının yüzde 60'ı ise çoktan tükendi.! Nasıl arıların yok olması karadaki hayatı etkileyecekse, balıkların tükendiği günde, denizdeki yaşam bitecektir.!! Ama bu durumu düzeltmek için, hala zamanımız var. Balıkların yüzde 40'ı, denizlerdeki ekosistemi beslemeye devam ediyor. Büyük balıkların yüzde 10'u ise hala yaşıyor. Eğer yavru balıkların avlanmasını durdurabilirsek, yarın her şeyi düzeltebiliriz. Yavru balıkları rahat bırakalım ki, erişkin hale gelerek yumurtlayabilsinler. Balık sayısını, ancak bu yolla çoğaltabiliriz"...

Greenpeace, denizlerde balık azalmaya başlayınca, avlanan balık boylarının önem kazandığını, "Seninki kaç santim" kampanyası sayesinde, sürdürülebilir balıkçılık projesini hayata geçirdiklerini, böylece hiç yumurtlamamış yavru balıkların, avlanmasını durdurmaya çalıştıklarını söylüyor... Bu nedenle avlanacak balıkların boylarının belirlenmesini, bilimsel verilere göre yapılmasını ve de denetimlerin artırılmasını talep ediyor. 2010 yılında başlatılan bu kampanyaya, ülkemizden bir milyon kişi destek verdi...

Büyük sayıdaki bu talep karşısında Tarım, Gıda ve Hayvancılık Bakanlığı, balık türlerine göre avlanacak en küçük boyu belirleyen bir tebliğ yayınladı. Eskiye göre ciddi değişiklikler var bu tebliğde. Yayınlanan bu tebliğle göre, hamsi 9, tekir 11, barbunya 13, istavrit 13, mezigit 14,5, karagöz 18, çipura 20, lüfer 20, kefal 20, levrek 25, akya 30, palamut 38, lagos 45, kalkan 45, kılıç 125 santimden küçükse, avlanamaz diye sınırlama getirildi...

Geçmişte yavru balık avı ve satışı kontrol altında değildi..! Yeterince kontrol da yapılamıyordu! Üstelik avlanacak balık boyları çok düşük tutulduğu için, yavru balık avının önüne geçilemiyordu! Son tebliğlerle, bunun önüne geçilmeye çalışılıyor. Ama yine de bu projenin başarıya ulaşması, bizlere kalıyor... Onun için, bakanlıkça belirlenen sınırın altındaki balıkları avlamayalım, satmayalım ve satın almayalım lütfen...

Bakanlığın söz konusu yasal düzenlemeyi yapması için, sanki Greenpeace'in böyle bir projeyle ortaya çıkması gerekiyormuş. Sonunda, bu baskı sonuçlarını verdi ve Bakanlık, avlanacak balıkların en küçük boyuyla ilgili tebliği yayınladı. Daha sonra Bakanlık, avlanma sezonu öncesi talepleri kısmen dikkate alarak, orfoz ve lagos için avlanma boyunu 30 santimden, Greenpeace'in önerdiği 45 santime çıkardığını duyurdu. Ancak lüfer için verilen 20 cm kararı, bilimsel verilerin altında kaldı. Soyu tükenme tehlikesi altında olan kalkan için ise, henüz bir adım atılmış değil...

Geçen gün balık lokantalarından birinde, "neler var" diye sorduğumda, "sarıkanat ve çinakop var" diye cevap aldım. Tabii bunu duyunca irkildim. Çünkü sarıkanat ve çinakop, lüferin yavruları idi..! "Hani satmayacaktınız" diye çıkıştım. "İyi de müşteri bu balıkları talep ediyor, bizde ne yapacağımızı şaşırdık" cevabıyla karşılaştım. O gün lokantadan, mezigit yiyerek çıktık. İşte sevgili okurlarım ikiyüzlülük burada başlıyor... Herkesin dilinde bir çevrecilik var ama yavru balık yemekten de kimse çekinmiyor! Yazık hem de çok yazık...

2009'da Greenpeace'in **Gökkuşağı Savaşçısı gemisi** (Rainbow Warrior) Türkiye'ye geldiğinde, Kaptan ve Akdeniz'den sorumlu Banu Dökmecibaşı yaptıkları basın toplantısında; kıyılarımızda,

isimleri çok fazla olduğu için burada yazamayacağım yerlerde, deniz rezervleri ağı oluşturulmasını önermiş, ayrıca “**küçük balık yoksa, büyük balık da yok**” kampanyasını uzunca anlatmıştı. O günlerde bunun bakanlık tarafından bir tebliğle hayata geçirilmesi, beni çok mutlu etmişti... Artık bundan sonra, uygulamaları takip etmekten başka yapacak bir şey kalmadı demiştim... Çünkü, belirtilen koylar ya da bölgeler, bütün yıl profesyonel ve amatör balıkçılığa kapatılmıştı...

Ama ne yazık ki, çocuklarının da deniz balıklarını tatması ve tanımasını isteyen anne babalar, bu göstermelik avlanma yasağına artık kanmıyor. Çünkü, bu yasakların çoğu, boyu 20 metreden büyük tekneler için geçerli oldu...! Daha küçük teknelerse, serbestçe avlanmayı sürdürdü...! Zaten, bugünde gördüğümüz kadarıyla, yavru yani yumurtlayacak durumda ki balıklar, kasalar dolusu balık hallerine inmeye devam ediyor...!!! Bizlerde, maalesef fazla düşünmeden, bunları satın alıp suça ortak oluyoruz...! Yumurtlayacak balıkları tüketirken, o minik balıkla birlikte, sülalesini de tükettiğimizin farkında değiliz tabii...

Tüm bu nedenlerle Türkiye'de balık olayı çarpık. Çünkü, bir taraftan balık tüketimi artarken, diğer taraftan avlanan balık miktarı giderek azalıyor...! Bu durumda Türkiye'de balık tükenince, tezgâhlarda gördüğümüz balıkların neredeyse yarısı, dışarıdan getirilir hale geldi...! Bunun da en güzel kanıtı, bildiğim kadarıyla geçen sene 120 bin ton balığın ithal edildiğidir.

Yani anlayacağınız balık ithalatı giderek artıyor. Artık Lagos ile dil Senegal'den, mercan ve barbunya Gine ve Mısır'dan, uskumru ve mezgıt Norveç'ten, kalkan Bulgaristan ve Romanya'dan, dilimler halinde satılan somon Norveç çiftliklerinden, karides Endonezya, Tayland, Vietnam ve Çin'den ithal edilir oldu...!!

Peki, ithal balık kötü mü? Değil tabii. Ama ithal balığı yerli balık diye halka satmak kötü...! Donmuş balığın buzunu çözüp, taze diye satmak kötü...! Fazla beklemiş balıkları satmaksa çok kötü...! Hele sahil kasabalarında akşamları, büyücek balıklar lokanta vitrinlerini süsleyip satılmadıktan sonra, gece onları tekrar buzluğa koyarak, ertesi gün müşteriye satmak, hiç doğru değil sanırım...!

Üç tarafımız denizlerle çevriliyken, onca balık çiftliğimiz varken, ithalatın giderek artması da bana göre çok kötü. Türkiye kıyılarının dibini kazıyarak, balık neslini yok eden kötü niyetli balıkçılık ve balıkçılar da çok kötü...!

Bu ülkede balığın bollaşmasını ve de ucuzlamasını beklemekse hepsinden kötü tabii...

Cengiz KARAKÖSE
Jeoloji Yük.Müh.

**ATIK PİLLERİ, BİTKİSEL YAĞLARI VE HER TÜRLÜ ATIĞI
DERNEĞİMİZDE TOPLUYORUZ.**

HER TÜRLÜ KAĞIT VE PLASTİK KAPAKLARI DA DERNEĞİMİZE GETİREBİLİRSİNİZ.

LÜTFEN DERNEĞİMİZE GETİRDİĞİNİZ ATIKLARI BİRBİRİ İLE KARIŞTIRMAYIN.

**PLASTİK KAPAKLARIN YANINA KONAN PİLLER AYRIŞTIRMA AŞAMASINDA
OLUMSUZ SONUÇLARA YOL AÇMAKTADIR.**

TSF SATRANÇ ANTRENÖRÜ
TSF ULUSAL HAKEM
HATİCE CAYMAZ
hcaymaz.arbiter@gmail.com
hcaymaz.edu@mynet.com

SATRANÇ ÖĞRENİYORUZ

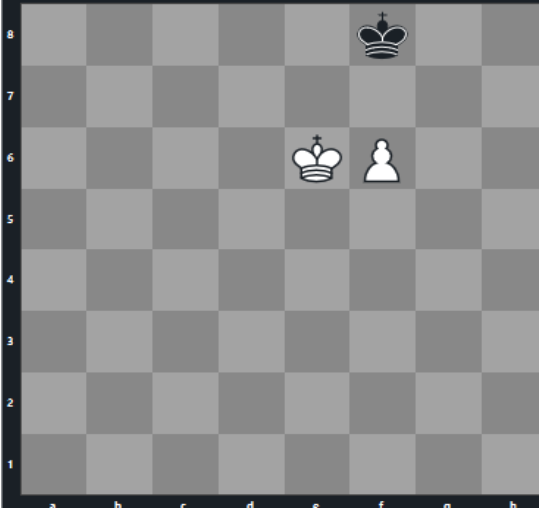
PIYONLAR

Piyonlarla kazanabilir miyiz ?

Piyonun özelliklerini öğrendikten sonra birkaç oyun sonuna değinelim.
Bakalım onlarla nasıl kazançlar elde ederiz.

Şah-Piyon Oyun Sonu

Yalnız kalmış rakip şahı karşı bir şah ve piyonla kalsanız kazanabilir misiniz? Piyonun son yataya ulaştığında vezir olduğu gerçeğini göz önünde bulundurursak tabii ki durum kazançtır. Ama bazı kurallara uymalısınız. Piyonunuz, yedinci satıra rakibe şah çekmeden ulaşabilirse oyunu kazanırsınız. Örnek olarak

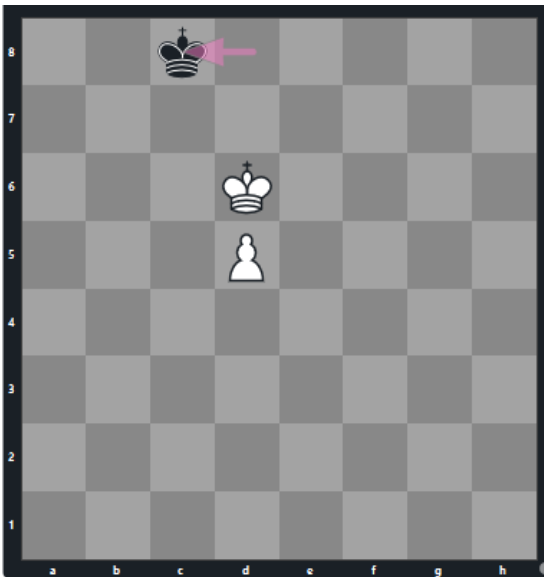

Şah 6 Piyon 5'te

Bu örnekte satrançta en önemli terimlerden biri olan zugzwang teriminide söylemek gerekecek. Zorunlu hamle anlamına gelen bu terim Almandan dilimize ve diğer dillere geçmiştir.

Beyazlar f7 oynadığında, siyah şah oynamasa aslında bir sorun olmayacak ama ne yazık ki hamle sırası siyahta ve oynayacak başka taşı yok.

Şahının ise gidebileceği tek kare g7. Bu ise beyazın vezire terfi etmesi ve oyunu kazanması demek.

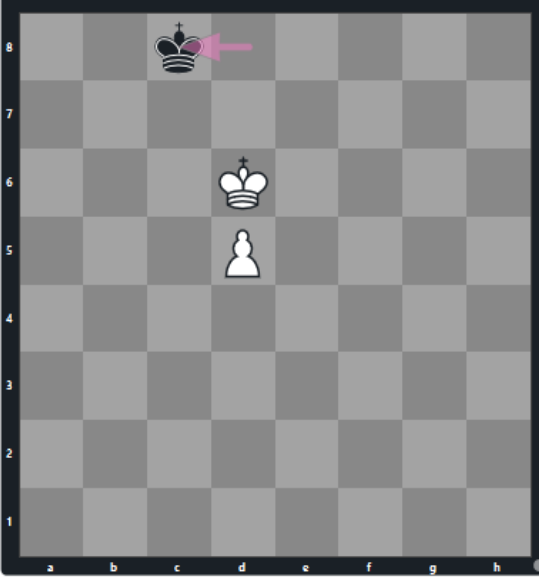

Konuma baktığımızda beyaz piyon beşinci satırda ve beyaz şah altıncı satırda.

Tabii aynı konum siyah için oluşsaydı bu defa şah üçte piyon dörtte diyecektik. Bu konum çok önemli zira bir piyon bir şahınız varsa ve bu konumu yakaladıysanız oyunu kazandınız demektir.

Beyaz piyonunu nasıl vezire terfi ettirir?

- NOT ** bu konumda hamle sırası kimde olursa olsun beyaz için kazançtır. Diyagramda hamle sırası siyahta o yüzden önce hamle sırası beyazda olsaydı nasıl olurdu ona bakalım

Şc6 (Şe6 da aynı görevi görürdü.)

Siyah Şc8,

d6 Şd8

Siyah burada zugzwanga düşüyor. Yani hamle sırası kendinde ve bir yere kaçmak zorunda. Gidebileceği tek kare Şe7

Şc7 ve sonrasında d8 V(Vezir) Beyaz kazanır.

Burada hamle sırası siyah da.

1... Şe8: Yine bir zugzwang örneği. Eğer siyah hamle yapmadan geçebilseydi d8 karesini asla terketmezdi ve beyaz oyunu asla kazanamazdı. Hamle zorunluluğunun getirdiği sonuç.

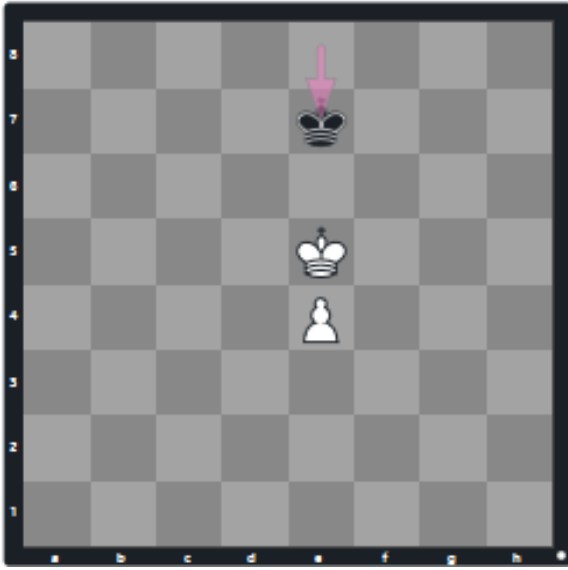
2. Şe7 Şc7

3. d6 sonrasında d7 ve d8 V(Vezir.)

Beyaz kazanır...

Sonuç olarak yukardaki konumu yakaladığımızda bizim için mutlaka kazanç olduğunu öğrendik.

Şah Piyon Oyun Sonunu Berabere Bitirmek

Daha karmaşık oyun sonu tekniklerine geçmeden önce Şah-Piyon oyun sonunda beyaz (ya da piyon şah ikilisi) opozisyonu (Karşı yüz yüze) kaybederse ne olur ona bakalım.

Hatırlamak gerekirse, **opozisyon** iki şah karşı karşıya geldiğinde oyun sırasının rakip şahda kalmasıdır.

Böylece rakip şah yol vermek zorunda kalacak ve nihayetinde oyunu kaybedecektir.

Bu oyuna bakalım.

1. Şe7 İki Şah karşı karşıya ve hamle sırası beyazda . Bu demek oluyor ki beyaz opozisyonu kaybetti.

Oyunu kazanamayacak.

2. Şd5 Şd7 3. Şe5 Şe7 4. Şf5 Şf7 5. Şe5 Şe7 6. Şd5 Şd7 7. Şe5 Şe7 8. Şe6 Şe8 9. Şd6 Şd8 10. Şe7 Şe8 1/2 - 1/2

Not : Konumları satranç tahtasına dizerek hamleleri yapınız , böylece hem tahtaya hem konumlara alışarak oyun sonu beceriniz artar.

Önemli olan hamleleri doğru hesaplayarak istenilen sonuca biran önce ulaşabilmektir.

TÜRKÇESİNİ KULLANALIM

Dilimizi korumak için sözcüklerin varsa Türkçesini kullanmalıyız. Ağırlıklı olarak Türk Dil Kurumu ve Dil Derneği sözlüklerinden bu ay sizler için derlediğimiz sözcükler aşağıdadır.

Alternatif : Seçenek
Ambiyans : Hava
Egzersiz : Alıştırma
Enterne : Gözaltında olan
Full : Tam
Infrared : Kızılötesi
Kozmik : Evrensel
Online : Çevrimiçi
Sembolik : Simgesel

Skor : Karşılaşma Sonucu
Spesifik : Özgül
Şoför : Sürücü
Taviz : Ödün
Test : Sınama
Tiraj : Baskı sayısı
Trend : Yönelme, eğilim
Ultrasonik : Sesüstü
Ultraviyole : Morötesi

DOĞRUSUNU KULLANALIM

Bu sayıdan başlayarak, sizlere yanlış kullanılan sözcüklerden de örnekler vermek istiyoruz. İlk sözcükler aşağıda.

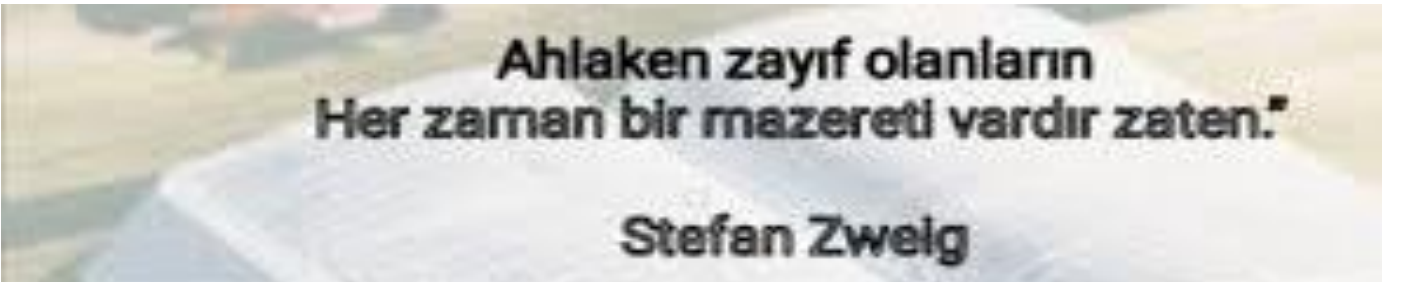
✗

Döküman
Egsoz
Akibet
Ankara'lı
Ahçı
Ataç
Mundar
Çekinser
Istırap
Kolleksiyon

✓

Doküman
Egzoz
Akıbet
Ankaralı
Aşçı
Ataş
Murdar
Çekimser
Izdırap
Koleksiyon

Zuhal Yüksel

Aiskhülos'un Zincire Vurulmuş Prometheus oyunu insanlığa ateşi armağan eden Prometheus'un, tanrılar tarafından zincire vurularak cezalandırılması üzerine kuruludur. Zincirlerine karşın Prometheus, insanlık tarihinin bütün evrelerinde bir yol gösterici olarak simgeleşmiştir. İşte Hasan Ali

Yücel de (17 Aralık 1897- 26 Şubat 1961) kısa sayılacak yaşamında, insanı şaşırtacak bir enerji ve özveriyle, Yeni Türkiye'nin kültürel gelişiminde, Türkiye halkını aydınlığa götürecek kültürel meşalenin ateşini yakmıştır, bu ilk kıvılcım kültürel yaşamın temelini atma üzerine kuruludur. Bunu yaptığı için de, o, siyaset çevresinin çıkar peşindeki kirli demagogları tarafından cezalandırılmaya çalışılmıştır. Bugün, onu, bertaraf etmek isteyen siyasilerin adları

unutulmuşken Hasan Âli Yücel, bir Kültür anıtı olarak, her gerçek aydınının belleğinde yer etmiş, soyadı gibi yücelerek adını yaşatmaktadır.

Yeni Türkiye'nin mimarı, Mustafa Kemal Atatürk'ün yapmak istediklerinin en önemli uygulayıcılarından biri olan Hasan Âli Yücel, bir aydınlanma devrimcisidir. Bunun için de dünya çapındaki devrimcilerin arasında yer alır. Birleşmiş Milletler Örgütü'nün, Yücel'in 100. doğum yılı olan 1997'de, onu saygı ile anması da bundandır.

O yalnızca örnek bir politikacı ya da eğitim yöneticisi değil, aynı zamanda şair, yazar ve araştırmacı yanıyla tüm bu zenginlikleri kişiliğinde özümsemiş bir aydındır. Genç yaşta edebiyata ve felsefeye olan ilgisi onu ülkemizin en önde gelen düşünürlerinden biri yapmıştır. Hasan Ali Yücel'in İstanbul Edebiyat Fakültesi Felsefe mezunu olması onun düşün yanını beslemiştir. Düzyazı alanında kısır olan geleneksel yazınımızda bilimsel düşünüş temeli, sanıldığıının aksine çok azdır. Yücel'in mektup tarzında kaleme aldığı gezi yazılarının içerdiği düşünceler herkesin bugün de okuması gereken yapıtlardır. Bakan olmadan önce bir yazın ve felsefe öğretmeni olarak gösterdiği etkinlikler, halkevleri çalışmaları, bakanlığından önce yazdığı ders kitapları ile de o üzerinde ayrıca durulması gereken bir kişiliktir. Ama o daha çok Milli Eğitim Bakanı olarak yaptığı hizmetlerle tanınmıştır. 1934 yılında İzmir'den 5. Dönem milletvekili olan Hasan Ali Yücel'in yedi yıl, yedi ay, yedi gün süren (28 Aralık 1938-5 Ağustos 1946) bakanlığı döneminde sıgırdığı hizmetler, ondan sonraki yarım yüzyıllık süre içinde hiçbir bakan tarafından gerçekleştirilememiştir. Tarihimizin en yoğun ve kapsamlı eğitim ve kültür hizmetleri, Yücel'in bu kısa bakanlık süresi içinde gerçekleştirilmiştir. Onun için Türk Rönesansını gerçekleştirme çabasında olan ve Türk Hümanizmasını zenginleştiren insan denmesi o'nun büyük hizmetlerinin sonucudur.

Özdemir Nutku

Yazar,

Aydınlık: 13.02.2017 alıntı

HASAN-ÂLİ YÜCEL KRONOLOJİSİ

17 Aralık 1897	İstanbul'da doğumu
1901	Yolgeçen Mektebi'ne kaydı
1902/1903	Ailenin, Gümüşsuyu'ndaki yazlık eve taşınması - Okul değiştirme: Taş Mektep
1906	Mekteb-i Osmani'ye yazılması
1911	Vefa İdadisi'ne giriş
17 Ekim 1913	İlk yazısının yayımlanışı
11 Nisan 1915	Yedek subay olarak askere alınması
18 Ağustos 1916	Asteğmenliğe yükseltilmesi
25 Aralık 1916	Teğmenliğe yükseltilmesi
02 Aralık 1918	Ordudan terhis
1918	Hukuk Fakültesi'ne yazılması ve "İfham" gazetesinde çalışması
1919	Edebiyat Fakültesi'nin Felsefe Şubesi'ne yazılması ve Darülmualimîn-i Aliye'nin öğrenci kadrosuna katılması
12 Mayıs 1921	'Ruh ve Beden' üzerine yazdığı 30 sayfalık tezini tamamlaması
30 Haziran 1921	Yüksek öğrenimim bitirmesi
08 Kasım 1921	İnzibat memurluğuna atanması
25 Ağustos 1922	Refika Hanım'la evlenmesi
19 Aralık 1922	İzmir'e öğretmen olarak atanması
03 Şubat 1923	Mustafa Kemal ile ilk karşılaşması
01 Aralık 1923	İstanbul'a dönüş
13 Şubat 1924	Tarih ve Coğrafya Darülmesailerî'nin alat muhafızlığına atanması
01 Nisan 1924	Kuleli Askeri Lisesi'nde edebiyat öğretmenliği (17 Mayıs 1924'e kadar)
19 Mayıs 1924	İstanbul Erkek Lisesi'nde felsefe öğretmenliği (31 Ağustos 1926'ya kadar)
01 Eylül 1924	Galatasaray Lisesi'nde Türkçe öğretmenliği (1 Eylül 1926'ya kadar)
16 Kasım 1924	İstanbul Erkek Lisesi'nde edebiyat öğretmenliği (1 Eylül 1926'ya kadar)
01 Eylül 1926	İstanbul Erkek Lisesi'nde felsefe ve içtimaiyat öğretmenliği (18 Ocak 1927'ye kadar)
21 Kasım 1926	Galatasaray Lisesi'nde malumat-ı vataniye öğretmenliği (18 Ocak 1927'e kadar)
21 Ağustos 1926	İkiz çocukları Can ile Canan'ın doğumu
19 Ocak 1927	Mıntika Müfettişi olarak İstanbul Maarif Eminliği'ne atanması
01 Eylül 1929	İkinci Sınıf Maarif Müfettişi Umumiliği'ne yükselmesi
1930	Paris'e bir yıllık denetim gezisi
11 Kasım 1930	Mustafa Kemal ile birlikte 3 Mart 1931'e değin süren yurt gezisi
1932	Goethe madalyası ile ödüllendirilmesi
26 Eylül 1932	Birinci Türk Dil Kurultayı'nın ilk toplantısına katılması ve Etimoloji Kolu başkanlığına seçilmesi
06 Kasım 1932	Gazi Eğitim Enstitüsü Müdürlüğü'ne getirilmesi (2 Nisan 1933'e değin)
08 Mart 1933	Çankaya'da, Osmanlıcadan Türkçeye karşılık arama programının hazırlanması
12 Mart 1933	'Karşılık Arama Kılavuzu' çalışmaları (2 Temmuz'a değin)
09 Aralık 1933	Maarif Vekaleti Orta Tedrisat Umum Müdürlüğü'ne atanması (28 Şubat 1935'e kadar)
1934	"Âli" nin Türkçe karşılığı olan Yücel soyadını alması
Aralık 1934	Kılavuz Çalışma Kolu'nun toplantısına katılması
01 Mart 1935	İzmir Milletvekili olarak Meclis'e girmesi; Cumhuriyet Halk Partisi Genel İdare Kurulu'na seçilmesi
05 Şubat 1936	Kızı Gülümser'in dünyaya gelişi
20 Nisan 1938	Türk Tarih Kurumu üyeliğine kabul edilmesi
28 Aralık 1938	Maarif Vekilliği'ne atanması
19 Şubat 1939	Halkevi Resim Sergisi'nin açılması

01 Mayıs 1939	On Yıllık Neşriyat Sergisi'nin açılması
02 Mayıs 1939	Birinci Türk Neşriyat Kongresi (5 Mayıs 1939'a değin)
17 Temmuz 1939	Birinci Maarif Şûrası'nın toplanması (29 Temmuz 1939'a değin)
31 Ekim 1939	Birinci Devlet Resim ve Heykel Sergisi'nin açılması
28 Şubat 1940	Tercüme Heyeti'nin ilk toplantısı
17 Nisan 1940	Büyük Millet Meclisi'nde Köy Enstitüleri Kanunu'nun görüşülmesi
19 Mayıs 1940	Tercüme Dergisi'nin yayımı
20 Mayıs 1940	Ankara Devlet Konservatuvarı'nın kuruluş yasası
13 Temmuz 1940	Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde, Devlet Konservatuvarı Kanunu görüşülmesi
15 Temmuz 1940	Konservatuvar Kanunu görüşülmesi
31 Ekim 1940	İkinci Devlet Resim ve Heykel Sergisi'nin açılması
04 Kasım 1940	Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin yeni binasının açılış töreni
06 Haziran 1941	Birinci Coğrafya Kongresi (21 Haziran 1941'e değin)
03 Temmuz 1941	Devlet Konservatuvarı 'nın ilk mezunlarına diploma verilmesi dolayısıyla yapılan tören
07 Temmuz 1941	Gramer Komisyonu'nun ilk toplantısı (12 Temmuz 1941'e kadar)
22 Eylül 1941	Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde, Yüksek Mühendis Okulu ile Teknik Okulun Maarif Vekilliği'ne devri hakkındaki kanun tasarısının görüşülmesi
31 Ekim 1941	Üçüncü Devlet Resim ve Heykel Sergisi
05 Kasım 1941	Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nin yeni binasının açılması
14 Kasım 1941	Ankara Sergievi'nde İngilizce Kitaplar Sergisi'nin düzenlenmesi
Ocak-Şubat 1942	Yücel'e suikast girişimi
12 Mart 1942	Felsefe Terimleri Komisyonu'nun çalışmalarını bitirmesi
15 Nisan 1942	Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü'nün kuruluşu
29 Mayıs 1942	Beden Eğitimi Genel Müdürlüğü'nün Maarif Vekilliği'ne devri hakkındaki kanun tasarısının görüşülmesi
03 Haziran 1942	Köy Okulları ve Enstitüleri'ni Teşkilatlandırma Kanunu tasarısının Umumi Heyette görüşülmesi
05 Haziran 1942	Köy Okulları ve Enstitüleri'ni Teşkilatlandırma Kanunu tasarısı maddelerinin görüşülmesi
06 Haziran 1942	Ankara Halkevi'nde İngiliz Kitap Sergisi
10 Haziran 1942	Köy Okulları ve Enstitüleri'ni Teşkilatlandırma Kanunu tasarısının görüşülmesi
19 Haziran 1942	Köy Okulları ve Enstitüleri'ni Teşkilatlandırma Kanunu tasarısının kabulü
10 Ağustos 1942	Dördüncü Dil Kurultayı'nın açılması (15 Ağustos 1942'ye kadar)
14 Ağustos 1942	Mesleki Teknik Okullar Açılması ve Mevcutların Büyütülmesi hakkındaki kanun tasarısının görüşülmesi
31 Ekim 1942	Dördüncü Devlet Resim ve Heykel Sergisi
06 Şubat 1943	Sanat yaşamında 50 yılını dolduran yazarlara jübile
15 Şubat 1943	İkinci Maarif Şûrası (21 Şubat 1943'e kadar)
13 Nisan 1943	İlkokul öğretmenleri sağlık ve sosyal yardım sandığı ile yapı sandığı statülerini hazırlamak için yapılan toplantı
03 Temmuz 1943	İstanbul Üniversitesi Fen ve Edebiyat Fakülteleri binalarının temel atma töreni
03 Temmuz 1943	İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Üçüncü İç ve Birinci Dış Hastalıkları kliniklerinin açılması
20 Temmuz 1943	Ankara Erkek Sanat Enstitüsü'nün temel atma töreni
17 Eylül 1943	Ankara'da bir Fen Fakültesi kurulması hakkındaki kanun tasarısının görüşülmesi
17 Eylül 1943	İstanbul Üniversitesi binalarının yaptırılması hakkındaki kanun tasarısının görüşülmesi
21 Eylül 1943	İnönü Ansiklopedisi' nin yayımlanmaya başlanması
31 Ekim 1943	Beşinci Devlet Resim ve Heykel Sergisi
08 Kasım 1943	Ankara Fen Fakültesi'nin açılışı
15 Kasım 1943	Üçüncü Türk Tarih Kongresi'nin açılışı
22 Aralık 1943	Ortaöğretim okullarında yardımcı öğretmen çalıştırılması hakkındaki kanun süresinin beş yıl daha uzatılmasına dair kanun tasarısının görüşülmesi

05 Haziran 1944	Beden Eğitimi Enstitüsü binasının temel atma töreni
09 Eylül 1944	İzmir Yüksek Ekonomi ve Ticaret Okulu'nun açılışı
16 Ekim 1944	Balıkesir Necati Eğitim Enstitüsü'nün açılışı
31 Ekim 1944	Altıncı Devlet Resim ve Heykel Sergisi
20 Kasım 1944	İstanbul Teknik Üniversite'nin açılışı
02 Aralık 1944	İstanbul Üniversitesi Öğretim Heyeti üyeleriyle yapılan toplantı
10 Ocak 1945	Teşkilat-ı Esasiye Kanunu'nun Türkçeleştirilmesi
16 Şubat 1945	Eski Eserler ve Müzeler Birinci Danışma Komisyonu'nun ilk toplantısı
16 Haziran 1945	Gazi Eğitim Enstitüsü Resim - İş Bölümü Sergisi'nin açılışı
20 Haziran 1945	Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi kurulması hakkındaki kanun tasarısının görüşülmesi
19 Ağustos 1945	Âşyan'da Edebiyat-ı Cedide Müzesi'nin açılışı
26 Ağustos 1945	Vefa Stadyumu'nun törenle açılışı
05 Ekim 1945	İngiliz Çocuktarı Resim Sergisi'nin açılışı
17 Ekim 1945	D.D.T. yapım yerinin açılışı
19 Ekim 1945	Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin açılışı
04 Kasım 1945	Londra'da toplanmış olan Birleşmiş Milletler Eğitim, Kültür ve Bilim Konferansı
18 Şubat 1946	Beden Eğitimi ve Spor Şûrası'nın açılışı (24 Şubat 1946'ya kadar)
20 Mayıs 1946	Türkiye'nin UNESCO sözleşmesini onaylaması
11 Haziran 1946	Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde Üniversiteler Kanunu tasarısının görüşülmesi
13 Haziran 1946	Üniversiteler Kanunu'nun çıkarılması
05 Ağustos 1946	Bakanlıktan istifası
17 Şubat 1947	Kenan Öner'i iftiralardan ötürü mahkemeye vermesi
17 Nisan 1947	İlk duruşma
19 Kasım 1947	Yücel'in davayı kaybetmesi
09 Aralık 1947	Kararın temyizi
26 Mayıs 1948	26 Mayıs 1948 tarihli Genel Kurul kararıyla davanın yeniden açılması
19 Aralık 1949	Altıncı Dil Kurultayı'na katılması ve Bilim Kurulu'na seçilmesi (Dil Kurultayı 23 Ara-lık 1949'a değin sürmüştür)
22 Aralık 1949	Yücel'in davayı kazanması
21 Kasım 1950	Yücel'in Cumhuriyet Halk Partisi'nden ve Ulus gazetesinden istifası
22 Şubat 1952	Cumhuriyet gazetesinde ilk yazısı
1956	Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları müşavirliği (15 Temmuz 1960'a kadar)
05 Eylül 1960	Millî Eğitim Planının hazırlığı ile görevli komisyonun çalışmalarına katılması (24 Eylül'e değin)
23 Eylül 1960	Cumhuriyet gazetesinden ayrılması
03 Ekim 1960	Dünya gazetesinde ilk yazısı 05 Ekim 1960 Millî Eğitim Planının hazırlığı ile görevli komisyonun çalışmalarına katılması (11 Ekim'e kadar)
12 Kasım 1960	Paris'te yapılan UNESCO 11. Genel Toplantısı'na delege üyesi olarak katılması
23 Ocak 1961	Öncü gazetesinde yazılarının çıkması
12 Şubat 1961	Yüksek ateşle hastalanması
26 Şubat 1961	İstanbul'da hayata gözlerini yumması
02 Mart 1961	Ankara Cebeci Asri Mezarlığı'nda toprağa verilisi

MAHALLENİN SAKİNİ DEĞİL SAHİBİYİZ!

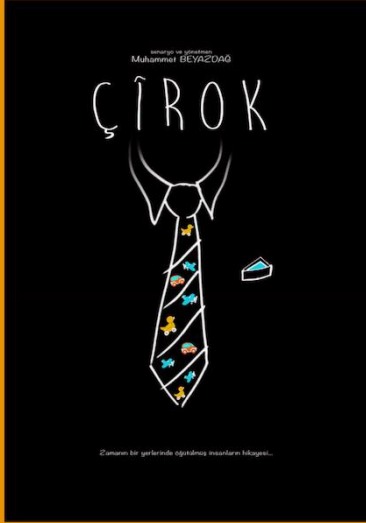
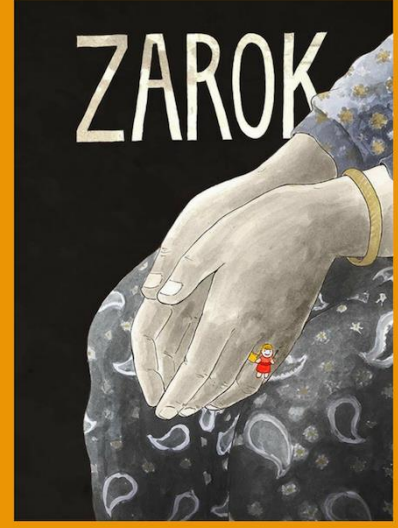
Çığdemim Derneği

BİR BELGESEL, BİR YÖNETMEN

Zarok & Çirok

Yönetmen: Muhammet Beyazdağ

Çocuk gelin ve çocuk damatlarla ilgili
iki filmi birlikte izleyip yönetmeni ile
söyleşeceğiz.

6 MART 2019 ÇARŞAMBA, SAAT 19.30
ÇİĞDEM ÇANKAYA EVİ
HASAN ALI YÜCEL ETKİNLİK SALONU

(MART AYINDAN BAŞLAYARAK ETKİNLİKLERİMİZ 19.30'DA
BAŞLAYACAK)

Çığdem Mahallesi 1551.Cadde
No:14-A Çankaya-Ankara
Tel : (312) 2852047 - 507 8685770

/cigdemimdernegi

BİR ÇOCUK DÜŞTÜ, KİMSELER GÖRMEDEN

Bizim mahallede alışverişe çıkmıştım dün. Tek başımayken alışverişlerim uzun ve keyifli geçer benim. Mahalle esnafıyla iki laf eder, bazen bir çaylarını içer, alışverişimi yapar giderim. Yaşla birlikte üzerime giydiğim bir kıyafet değil bu. Ben hep böyleydım.

Dün de turumu tamamlayıp, son olarak uğradığım marketten alacaklarımı aldıktan sonra tam dışarı çıkmıştım ki, 30–40 metre ileride, çaprazımda neşeyle birbirlerini kovalayan, yaşları 6 ile 8 arasında değişen 5–6 çocuk gördüm. Sokak çocuğu diyemiyorum çünkü benim gözümde çocuk çocuktur. Yüzümdeki minik gülümsemeyle “çocuk olmak ne güzel şey” diye mırıldandım. Bir yandan da hem onları seyrediyor hem de yürüyordum. O sırada aralarından bir tanesi yere kapaklandı. Ankara bu... Kışa 5 kala güneşli de olsa soğuktur, hele gölgedeyken içini titretir o meşhur ayazı. Ve düşen çocuğun üzerinde şort vardı, bu havada.

Bulunduğum yerden göz hapsine aldım çocukları. Yerdeki çocuk ayağa kalksa ben de yoluma devam edecektim. Birlikte oynadığı arkadaşları hemen koştular, yanında yere çömeldiler. Bu şekilde kaldırımdaki dar bir geçidi kısmen kapatıyorlardı. İnsan kalabalığı da vardı, tam göremiyordum çocuğun durumunu. Ama ağlamasını çok net duyabiliyordum. Yavaş yavaş yaklaşmaya başladım. Hani yer yer çamurlu bir yolda, çamura basmamak için kuru bölümlere zıplarız ya... Hah işte, o sırada önümde yürüyen adam tam da bu şekilde hoplaya zıplaya çocukların üstünden atladı gitti. Evet, o adamdı. Az önce marketteki kasa kuyruğunda önümde bekleyen adamdı o. Vücut dilini, çevreye bakışını pek sevmemiştim. Kasiyerle konuşma biçimini de... İşte o adam çocukların hiçbirini “görmeden” üstlerinden atladı gitti. Yaşlı bir teyze durdu, ben çocuklara biraz daha yaklaşmışken. Hafifçe bir sağına, bir soluna baktı. Sonra birkaç saniye kadar, iyi mi kötü mü olduğunu çözemediğim bakışlarla çocuklara baktı ve o da arkasını dönüp gitti, sessizce.

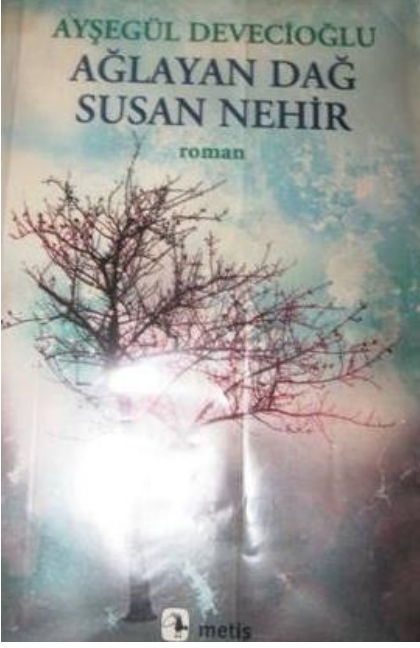
Artık çocukların yanına ulaşmıştım. Yere kapaklanan çocuğun güneş nedeniyle buğday rengine dönmüş teni, tüm gün sokaklarda olmasından kaynaklanan bakıra çalan koyu sarı saçları, bir de soğuktan ve ağlamaktan kızarmış yanaklarında boncuk boncuk gözyaşları vardı. Kırıktan çıkıktan çok anlamam ama bu konuda çocuklardan daha deneyimli olduğum kesin. “Neren acıyor çocuğun? İzin ver bakayım” dedim. Dizini gösterdi. Kötü sıyrılmıştı dizi, düşerken beton zeminde sürüklendiği için. Elimdeki su şişesindeki suyla canını yakmadan yıkadım dizini. Kâğıt mendille de kuruladım usulcacık. Saçlarını okşadım yumuşacık. Bir şeyler söyledi, anlamadım. Bilmediğim bir dilde mi, yoksa anlamadığım bir şiveyle mi konuşuyordu, bilmiyorum. Önemi de yoktu. Yere, yanına oturdum, kirli yanaklarından öptüm ve sarıldım çocuğa. O da bana sarıldı, hıçkıra hıçkıra ve öncekinden daha şiddetli ağlamaya başladı. Söylediklerini arkadaşı tercüme etti bana. “Canım çok acıyor anne” diyormuş. O “anne”yi yaşımdan dolayı mı, yoksa kelimeye gerçek anlamını yükleyerek mi söyledi bilmiyorum ama o an canından çok yüreğinin acıdığını hissediyordum. Yara bandı, tentürdiyot ve sargı bezine değil, sevgiye ihtiyacı vardı, tüm çocuklar gibi.

Hani 10–15 dakika öncesinde “çocuk olmak ne güzel şey” demiştim ya... Erken konuşmuşum. Çocuk olmak, bazen o küçücük bedenine, taşıyabileceğinden fazla yük almak demek... O yükün altında ezilmek demek...

O sırada insan kalabalığı, yere oturmuş ve birbirlerine sarılmış bir kadın, bir çocuk, bir de etraflarında çömelmiş bekleşen çocukların çevresinden dolanıp, çamurlu bir su gibi akıp gidiyordu; görmeden, duymadan, konuşmadan, hissetmeden...

Elvan Akbay
21.10.2016

KITAP TANITIMI; AĞLAYAN DAĞ SUSAN NEHİR

Sahil boyunca yaptığımız yürüyüş sırasında, sırf kışkırtma niyetiyle Hızır'a bir tekamül hikayesi anlattım. Sana kavuşmak için ona saldırmak tek çareydi. Ben konuştukça adımlar yavaşlıyordu Hızır'ın. Bir süre durup yüzüme bakarak dinledi beni. Gece ışıklarında görebildiğim kadarıyla gözlerinde hüznü bir ilgi vardı. Ona genç mimar İsidoros'tan söz ettim. Bizans'ta Kayıp Zaman adlı bir kitap'ta Ayasofya'nın inşa edilmesini, Konstantinapolis'in yerle bir eden depremlerde zarar gören bu muhteşem mabetin onarılışını inceliklerle anlatan bir öyküden hatırlıyordum İsidoros'u. 558'deki depremden sonra İsidoros'un amcasının yaptığı Ayasofya'nın yarım kubbesi çökmüştü. Genç mimar mabetin bir dahaki depreme dayanıklı olması için günlerce molozların arasında dolaşarak amcasının yaptığı yanlışları düşündü. Her yanlışın eksik bir doğru olduğu gerçeği, doğaçtan edinilen bir hamleydi İsidoros için. Amcasının yanında çıraklık ederek yetişen bu genç mimar, kendisine yadigar bırakılanla yetinmeyip eksik kalan bilgiyi de icad etmeliydi. Ayasofya'yı tamir etmek, Ayasofya'nın değil İsidoros'un aşkınlık hikayesiydi artık. Günler sonra kubbenin depreme dayanmama nedenini nihayet keşfedebildi İsidoros. Kubbe

gereğinden fazla yayvan, hatta eliptik bir biçimde yapılmış, harç henüz nemliken iskeleler sökülüyor. Yaptığı hesaplara göre, kubbenin altı buçuk metre yükseltilerek yapıya sağlamca oturtulması gerekiyordu. Öyküdeki genç mimar, yeniden kullanılmak üzere kırılmamış tuğlaları ayıklarken şaşırtıcı bir yazı keşfetti. Tuğlaları yan yana dizdikçe amcası Miletoslu İsidoros'tan kalan uzun bir mektup çıktı ortaya. Doğrusu bir mektuptan çok bir imzalar silsilesiydi bu. Miletoslu İsidoros "Ben İonyalıyım" diyordu. "Ruhum yaratılıştan bu yana İonya'da gezindi. Atlantis'tim Ege oldum. Halikarnas'ta Mausolein mezarını yapan Piteos, sonra Knidoslu Afroditi yapan Praksiteles'tim. Zeus'u fildişinden yontan Feidias, Colossus'u Rodos'a diken Hares'tim. Hersifron'dum ben, Efes'e Artemis tapınağını yaptım. Hem Lisippos'um da, Herkül'ü mahşere kadar çekecek soylu atlılar yonttum. Şimdi Miletoslu İsidoros'um. İlahi bilgeliğin mabetini yapan iki mimardan birisi olarak kırkinci kilit taşının kubbeğe oturtulmasıyla görevimi tamamladım. Yakında öleceğim ama hiç bitmiyeceğim, tekamülümü tamamlayıp bir olan ilahi bütünlüğe kavuşuncaya değin.

Kaynak: Çiğdemim Oğuz Tansel Semt Kütüphanesi Kitap No: 14510

Turhan Demirbaş

EVLERDE GÜNÜ GEÇEN, KULLANILMAYAN

"İLAÇLAR ÇÖP OLMAMALI"

DERNEĞİMİZDE ÜÇ SORUDAN OLUŞAN BİR ANKETLE, KATILIMCILARIN %85'inin KONU HAKKINDA BİLGİ SAHİBİ OLMADIKLARI VE/VEYA ÇÖPE – TUVALETE ATTIKLARI BİLGİSİNE ULAŞTIK.

OYSA

BU KONUDA ÇEVRE ve ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞININ 2014 YILINDA ÇIKARDIĞI 29222 SAYILI "ATIK GETİRME MERKEZİ TEBLİĞİ"

Madde 8 ile GÖREV VE SORUMLULUKLARI YEREL YÖNETİMLERE VERMİŞ BULUNUYOR. ÇİĞDEMİM DERNEĞİ OLARAK KONUNUN TAKİPÇİSİ OLACAĞIZ

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

EDEBİYAT AKŞAMI

PATRICK SÜSKIND

KOKU

Çeviri: TEVİK TURAN

Kitabımız : Patrick Süskind'in Koku romanı.

19 Mart 2019 Salı saat 19.30
Çiğdemim Kültür Evi

Çiğdem Mahallesi 1551.Cadde No:14-A

Çankaya/Ankara

Tel : (312) 2852047 - 507 8685770

/cigdemimdernegi

GELECEK ATÖLYESİ – MAHALLEMİZİN GELECEĞİ

1 MART 2019 CUMA 11:00-17:00

Gelecek Günü tüm dünya insanların sürdürülebilir ve daha iyi bir gelecek için düşünmesi, üretmesi ve geleceğe odaklanması için tasarlanmış bir kutlama günüdür.

Biz de Derneğimizde 1 Mart Dünya Gelecek Gününde mahallemizin geleceğine odaklanmak istedik.

1 Mart Cuma günü sizlerden mahallemiz için, önümüzdeki 1 yıllık ve 5 yıllık hedeflerinizi yazarak bir zarfa koymanızı ve dernekte hazırlayacağımız kutulara atmanızı isteyeceğiz.

Hedeflerimizi belirlemek istiyoruz çünkü insanlar ancak hedef koydukları takdirde sınırlı bir zaman diliminde arzu ettikleri sonuçları alma olanağına kavuşurlar.

Hedef dediğimiz şey, arzu ve isteklerimiz arasından “ulaşmaya karar verdiklerimizdir”.

Hedef koymak, bütün dünyaya ve özellikle kendimize, isteklerimizi ilan etmek ve bu istekleri gerçekleştirmeye kararlı olmak demektir. Bizler de Çiğdemim Derneği yönetim ekibi olarak zaman zaman hatırlatmalar yapıp sizlerin hedeflerinize ulaşmanız için kararlılığınızı destekleyeceğiz.

1 yıllık hedefleri 2020 yılı 1 Mart'ında, 5 yıllık hedefleri 2024 yılı 1 Mart'ında açıp gerçekleşip gerçekleşmediklerine bakacağız.

Hedefleri gerçekleştirenlere sürpriz ödülllerimiz olacak.

GELECEK BUGÜNDEN O'NA HAZIRLANANLARA AİTTİR!

Çiğdem Mahallesi 1551.Cadde No:14-A
Çankaya-Ankara
Tel : (312) 2852047 - 507 8685770

/cigdemimdernegi

1 Mart Gelecek Günü ile ilgili bilgi için :

<https://www.youtube.com/watch?v=cgU9n0bVaLU>

KÜTÜPHANEDE YAZARLARLA BULUŞUYORUZ -1 (16 Şubat 2019)

Konuk Yazar: İnci Gürbüzatık

Çiğdemim Derneği Edebiyat Topluluğu bu ay yeni bir etkinliğe başladı. Kütüphanede yazarlarla buluşuyoruz. 30 bini aşkın kitabın bulunduğu kütüphanemizi yaşayan bir mekan haline getirmeyi amaçlıyoruz. İlk etkinliğimizde bizimle birlikte olan İnci Gürbüzatık ile son kitabı olan “Deve Boku Savaşları” romanı ve yazma serüveni hakkında konuştuk. Komşularımızın yoğun ilgi gösterdikleri etkinliğimizde keyifli anlar yaşadık.

İnci Gürbüzatık, 1947 yılında Antakya’da doğdu. İlk-Orta ve Lise öğrenimini Ankara’da tamamladıktan sonra, Ankara Üniversitesi, Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi Tiyatro Bölümü’ne girdi. Bu bölümden mezun olduktan sonra TRT Ankara Radyosunda prodüktör olarak göreve başladı ve çeşitli programların yapım ve yayınına gerçekleştirdi.

1989 yılında TRT Ankara Televizyonu Drama Programları Müdürlüğüne atandı. Çok sayıda senaryo ve kısa dramalar yazdı. Ağustos 2002’de emekliye ayrıldı. Yazarın öyküleri *Varlık*, *Düşler Öyküleri*, *Adam Öykü*, *Üçüncü Öyküler*, *Ardıçkuşu*, *Edebiyat ve Eleştiri*, *Lacivert*, *Kurgu* gibi dergilerde yer almıştır. Pek çok öykü ve senaryosu ile ödül alan yazar, 2009 yılında basılan *Ankara’nın Kadın Yazarları* adlı derlemede “Vaka-i Adıye” başlıklı öyküsü ile yer alır. Evli ve iki çocuk annesi olan İnci Gürbüzatık, Ankara ve Bodrum’da yaşamaktadır.

Gürbüzatık romanında 1950’li yıllarında Aydın’ın sosyal ve politik durumunu çocuklar ve üç kahramanlı bir aşk hikayesi üzerinden anlatmış. Romanı okurken Aydın’ın yaz sıcaklığını, dönemin kültürel çelişkilerini, çocukların yaşamlarını, savaşın acımasızlığını derinden hissediyorsunuz.

Kitap yayınevi tarafından şöyle tanıtılmaktadır:

“Görülüp bilindiği üzere, develerin hüküm sürdüğü, barıştan uzak coğrafyalarda savaşlar yüzyıllardır aynı canlılığıyla sürmektedir. Çünkü üreyip çoğaldıkları o kutsal, o sıcak ülke topraklarında henüz develerin nesli tehlike altında değildir. Silah üretimi sürünce, tüketmenin gereği malum olduğu üzere savaştır. Bu gerçeği bilen yukarı mahallelilerle, aşağı mahalleli çocuklar, cephanenin kapanın elinde kaldığı o sıcak ağustos günlerinde develeri gördüler mi, yeni düşmanlar yaratıp, savaşlarını kaldıkları yerden aynı heyecan, aynı hırsla sürdürür, deneyimlerini geleceğe aktarırlar. Kazananın olmadığı, olmayacağı, acıyla dolu, aptalca bir savaş için bahanenin deve boku kadar çok olduğunu bilirler.

Aşk?

Aşk zaten acı’dır, savaş’tır. Kazananın olmadığı, yaralılarla dolu bir savaş.

Kadın sıcak, gizemli görünüyor, ara sıra yüzünde belirip soluveren gülümsemesiyle ne düşünüyor olabileceği konusunda ipucu vermediğinden merak uyandırıyordu. Gözleri kapalı, derin soluklar alıp verirken, dolgun, şeffaf göğsü, kuş gibi inip kalkıyor, bukleli sarı saçları rüzgârda uçuşuyordu. Güzelliğinin farkında olan bütün kadınlarda görülen, karşısındakine tepeden bakan o küstah gülümseyiş yoktu dudaklarında. Vural'ın gözü, hem yolda, hem kadında, akli zaten kadındaydı. Onunla ilk karşılaştığı anda gözleri kamaşmış, tatlı bir sıcaklıkla ürperip kendinden geçmiş, arabasına binişiyle birlikte esrik bir ruh hali içinde onun da kendisinin de kim olduğunu unutmuştu. İçinden, 'Bakmıyormuşum gibi seyrine doyamadığım kadın' derken şaşıyordu kendine. Yol, zamanın duruyor gibi görüldüğü Çine Çayı kıyısından sanki Aydın'a doğru değil de masalsı bir boşlukta sonsuzluğa doğru uzanıyor, hava parfüm, pembe zakkum, acı-yanık şeker kokuyordu."
(<http://www.epsilonyayinevi.com/kitap/deve-boku-savaslar.html>)

Okuma listenizde yer verip, bir solukta okuyacağınıza inandığım bu kitapta yazar titiz bir inceleme sonunda çok etkili bir eser yaratmış.

Meliha BİLGE

KIRMIZI KURDELE

Bir Belgesel Bir Yönetmen etkinliğimizin, şubat ayı programında, yönetmen Haşim Sezgin Kılıç'ın KIRMIZI KURDELE adıyla hazırladığı belgeseli yönetmeni ve komşularımızla birlikte izleyip Saraçoğlu Mahallesi hakkında bilgiler edindik.

Devlet Mahallesi diye de bilinen Saraçoğlu Mahallesindeki binalar 1944 yılında yapılmaya başlanmış ve 1946 yılında tamamlanarak üst düzey memur ve askerlere lojman olarak verilmiştir.

Geleneksel Türk Mimarisinin özelliklerini taşıyan ve 75 bina ile 434 konuttan oluşan bu yerleşim alanı Alman mimar Poul Bonat tarafından projelendirilmiştir.

1979 da 1. Derece Kentsel Sit alanı olarak ilan edilen mahalle, 8 Şubat 2013'de Afet Riski Altındaki Alan adıyla yeni bir ilana daha tanık olmuş ve oturanlar zorla çıkartılarak, önemli bir dönemi anlatan ve pek çok kişinin anılarını süsleyen bu mahalle sahipsiz bırakılmıştır.

Uzun süredir Ankara'da oturmama ve pek çok kez Kumrular Sokağı'ndan geçmeme rağmen mahallenin "Geçmiş olmaya geleceği de olmaz" çığlığını ne yazık ki belgeseli izlediğimde duyabildim.

Yeni belgesellerde yeni yönetmenlerle buluşup yeni farkındalıklar kazanmak umuduyla.

Mübehher Özbek

ÇİĞDEMİM
1996

YÜRÜYÜŞ TOPLULUĞU

20 EKİM'DEN İTİBAREN

HER CUMARTESİ - PAZAR
08:00'DE DERNEK ÖNÜNDE
BULUŞUP FEN LİSESİ YOLUNDAN
ODTÜ ORMANINA YÜRÜYÖRÜZ.

Düzenli olarak her hafta
yaptığımız etkinliklere
katılımınızı bekliyoruz.

ÇİĞDEM MAH. 1551. CADDE NO:14A
ÇANKAYA/ANKARA
2852047
0530 6609583
WWW.CİĞDEMİM.ORG.TR

ÇİĞDEMİM

Çiğdem Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği

**Bez torba kullanmakla,
haftada 6 plastik torbayı kullanımdan
çıkartmış olacağınızın**

farkında mısınız?

Çiğdem Mahallesi 29.cadde No:2 Halı Saha Tesisleri Karşısı 06530 - ÇANKAYA - ANKARA
Tel: (0312) 285 20 47 Belgegeçer: 284 20 10
www.cigdemim.org.tr dernek@cigdemim.org.tr

PLASTİK POŞETE HAYIR !

NEDEN PLASTİK POŞETE HAYIR?

- ✓ ÇEVRE KİRLİLİĞİ YAPAR, DOĞADA 400 YIL KAYBOLMAZ.
- ✓ PETROLDEN ÜRETİLDİĞİ İÇİN KÜRESEL ISINMAYA YOL AÇAR.
- ✓ HAYVANLARA VE BİTKİLERE ZARAR VERİR.
- ✓ GERİ DÖNÜŞÜMÜ PAHALI VE ZORDUR.
- ✓ ISI İLE TEMASINDA KANSEROJEN MADDE OLAN DİOKSİN ÜRETİR.

ÖYLEYSE NE YAPMALI?

- ✓ PLASTİK POŞET YERİNE BEZ TORBA YADA FİLE KULLANALIM. BEZ TORBALARI ARABAMIZDA VE ÇANTAMIZDA BULUNDURALIM VE ALIŞVERİŞİMİZDE BUNLARI KULLANALIM.
- ✓ KULLAN-AT ALIŞKANLIĞINI BIRAKALIM. GEREKİRSE AYNİ POŞETİ DEFALARCA KULLANALIM.
- ✓ PLASTİK İSRAFINA SON VERİP DÖVİZİMİZİN YURT DIŞINA ÇIKIŞINI ENGELLEYELİM. BÖYLECE EKONOMİYE KATKIDA BULUNALIM.
- ✓ ALIŞVERİŞ MERKEZLERİNDE PLASTİK POŞETLERİN ÜCRETLİ VERİLMESİ VE SİYAH POŞETLERİN YASAKLANMASI YÖNÜNDE BELEDİYELERE VE PARLEMANTOYA BASKI UYGULAYALIM.

**Demek ki...bir şeyler yapmak mümkün !
YETER Kİ FARKINDA OLALIM !**

**SAĞLIĞINIZ İÇİN PLASTİĞİ
HAYATINIZDAN ÇIKARTIN**

2000'li yılların başında yukarıdaki broşürü hazırlamıştık. Yıllardır plastik poşet kullanımını azaltın diye çağrılar yaptık ve bez torba yaptırdık. 15 yıl sonra şimdi plastik poşetler ücretli hale geldi. Bu olumlu gelişmeyi sonuna kadar destekliyor ve geline nokta az da olsa katkımız olduğu için mutluluk duyuyoruz.

Bez torbaları 7,5 lira karşılığında derneğimizden alabilirsiniz.

ÜRÜNLERİN DOĞADA YOK OLUŞ SÜRELERİ

CAM ŞİŞE 4000 yıl 	ÇİKLET 5 yıl 	KUTU KOLA 10 yıl 	PET ŞİŞE 400 yıl 	SİGARA FİLTRESİ 2 yıl 	PLASTİK MALZEME 1000 yıl
PLASTİK ÇAKMAK 100 yıl 	KAĞIT, GAZETE 3 ay 	ALÜMİNYUM 100 yıl 	TELEFON KARTI 1000 yıl 	POLİÜRETAN 1000 yıl 	PLASTİK TABAK 500 yıl

MÜGE ÖĞRETMEN

İri kara gözlerine çöreklenmişti hüznün tortusu. Öylesine bakıyor, dinliyor, konuşuyor sanırsınız. Kocasını genç yaşta kalp krizinden kaybetmenin acısı, babasız çocuk büyütmenin zorluğu, yorgunluk, yalnızlık yüklü bakışlar. Aslında güzel giyinmeyi, süslenip gezmeyi, şarkılara eşlik etmeyi sever, üşenmese.

Yavaşlık, durağanlık, unutkanlık, bir örnek davranışlar, coşkusuz, kıpırtısız. Ruh gibi deriz ya. Varlığı yokluğu belirsiz. Sonsuz hoşgörü, iyimserlik. Gülümseme olmadan, dokunmadan, fazla yaklaşımdan dostluk, arkadaşlık.

Böyleydi Müge böyle olmasına da, en olmayacak zamanlarda insanları güldüren hatta kahkahalar attıran bir yavaşlıktı onunki. Konuşması gibi hareketleri de kıt olduğundan bütün kiloları bel, basen, karın bölgesine toplanmış, hatırı sayılı kiloda olmasına karşın barışıklı görüntüsüyle. Ona göre herkes çöp gibiydi. Hiç dert etmezdi vücut yağlarını.

Her öğle sonu televizyonda sunucu Esra Ceyhan'ı gözünü kırpmadan, yerinden kalkmadan saatlerce hayranlıkla izlerdi. Bir elinde sigara, diğerinde çay kupasıyla... İki büyük zevkiydi. Dumanlar içinde Buda heykeli... Çay içerek Barış çubuğu tüttüren Kızılderili reisi Oturan Boğa... Müge'yi resmeden kareler...

Koşmak, zıplamak, soluk soluğa kalmak, güçlü hapsirik, öksürük, ağız dolusu gülmek, bütün dişlerin görüldüğü gülümseme, kahkaha, yüksek sesle el kol hareketleri yaparak konuşma gibi hayat belirtilerinden uzak bir görüntü.

Gözleri yarı açık, herkesi uyuyacakmış gibi dinler, arada başını hafifçe sallayarak onaylardı konuşmaları. Orta yaşlarda olmasına rağmen saçları tek tük beyazlamıştı. Hani ne genç ne de yaşlı denir ya öyle.

Ev toplantılarını, yemekli kutlamaları kaçırmazdı. Her zaman tabağı dopdolu olur, bir lokmasını bile ziyan etmeden bitirirdi, çay ve sigara eşliğinde. Yemek seçmezdi.

Bazı günler okulda ufak tefek kutlamalar yapılırdı öğle arasında. Hacı Baba'dan baklava börek getirilirdi. Kimi arkadaşlar cevizli, kimi fıstıklı olsun diye seçici olunca kızardı: "Benim için hiç fark etmez. Cevizli, fıstıklı hatta içi boş bile olabilir. Öyle kötü huylarım yoktur!" der, tabağını tepeleme doldururdu.

Piknik yapmaya bayılırdı en çok. Sabahtan akşama kadar sürerdi yeme içme töreni. Bütün öğrenciler, öğretmenler, veliler ip atlar, top oynar, kısa geziler yapardı çevrede. Piknikçiler döner dolaşır; Müge öğretmenin öğrencileri mangal kuyruğunda, sofrada başında. "İnsanoğlu kuş misali. Hadi Müge sen de gel!" dense de yerinden asla kalkmazdı.

Bir defasında yağmur bastırmıştı, bütün piknikçiler okula dönmüşlerdi. "Bahar yağmuru çabuk diner" deyip Müge Öğretmen katılmamıştı bize. Boş bir kameriye sığınmışlar. Mangalda kebab yapıp, çay bile demlemişler.

Öğrencilerine hangi oyunları oynatır, beden eğitimi derslerinde neler yapar, merak ederdim. Günümüz çocukları yerinde durmaz, hele okul bahçesinde baş edilmezdi. Müge öğretmenin sınıfında okulun en yaramaz ve hareketli öğrencileri olmasına karşın kendini yormadan ders yapar, oyun oynatırdı. Bütün öğretmenler ağzında düdüğü, elinde top koştururken o kolundaki çantayı bile çıkarmadan gözüyle kaşıyla oyunları yönetirdi.

Çocuklara da bulaşmıştı ağırkanlılığı. "Yağ satarım, bal satarım" oyunu oynatırdı sıklıkla. Halka olup yere çömelene öğrenciler oturup kalırdı, kırdı bayırda ebeğümeci toplayanlar gibi.

Nöbet günlerinde koridorun başına bir sandalye atar, oturduğu yerden, "Beni bağırtsayın, şimdi geliyorum yanınıza!" diyerek mimiklerle, kafasını sağa sola, öne arkaya sallayarak idare ederdi bütün çocukları. Diğer öğretmenlerin "Sakinleştirici şurup mu içiriyorsun öğrencilere?" diye laf dokundurmalarına aldırmazdı.

Bu kadar iştah, çay ve sigara bağımlılığı yanında dalgınlığı, üşengeçliği mizah konusu olurdu her zaman.

Sigara içilen öğretmenler odası en üst kattaydı. Müge büyük bir şevkle, aşkla her teneffüs aksatmadan çıkardı merdivenleri. Kimi zaman bir başına olsa da o kısa arayı en verimli şekilde değerlendirir, ritüeli başarıyla tamamlardı.

Bu katlar arasındaki basamaklara dizili çiçeklerle ben ilgileniyordum. Severdim bahçeyle, toprakla uğraşmayı.

Pencere kenarına yerleştirdiğim ağaççık türü bitkiler boylanmış, yaprakları oldukça gürleşmiş, duvarda asılı resimleri kapamıştı. Dallarını budayıp saksıların yerini değiştiriyordum. Müge'yi geçerken görünce: "Umarım burada solmazlar!" dedim. Ne uğraşıyorsun, kendini ne diye yoruyorsun der gibi baktı: "Köşede daha iyi duruyorlardı, niye uğraşıyorsun?" dedi az ve öz. Çiçeğin tam yanında duvarda büyük bir Van Gogh tablosu asılıydı. (Cafe de nuit-1888 adlı resim. Sanıyorum gece kahvesi demek.) Gece resmi olduğundan renk olarak mavi hakim. Masmavi gökyüzü, masmavi sokak kaldırım, sandalye ve masalar dizili. Eserin üzerinde de iri büyük harflerle VAN GOGH yazılı.

Yağlıboya resim kursuna gittiğimi biliyordu, sorusunu kısaca yanıtladım: "Van Gogh'u kapatıyordu." Ünlü ressamı hatırlamadı sanırım. "Ne Van Gogh'u. O, Van Gölü'nün resmi değil mi?" diyerek öylesine tabloyu inceledi, göz ucuyla.

Marmaris-Datça arasında "Adile Bacının Yeri" yazılı kargacık burgacık bir tabela görmüştük tatil dönüşü. Yolun her iki tarafına konulmuş, yazının yanında da tarla korkuluklarını andıran (sözüm ona yöresel kıyafetli) bir kadın modeli.

Bu gülünç karikatürleri andıran nesneyi görünce (kızlarımın ısrarıyla) mola verdik. Bol maydanozlu (ispanaklı mı pazılı mı diye karar veremediğimiz) peynirli gözlemelerimizi yedikten sonra kızlarım bu kadın modelin(!) koluna girerek resim çektiler.

Çok beğendiğim ve eğlenceli bulduğum bu resmi okuldaki odamın duvarına astım. Her gören suratı yamuk paçoz kılıkli kadını gösterip: "Bu kıyafetleri nereden buldun, ne güzel çıkmışsın, nerede çektin?" deyip bana takılıyorlardı. Müge gördü bir gün. Karşıdan baktı dalgın, düşünceli. "Çok değişik çıkmışsın!" dedi. Şaka yapmıyordu.

Nöbetçi olduğu bir gün yine eliyle koluyla, gözüyle kaşıyla öğrencileri yönlendirerek teneffüs saatlerini geçiştiriyor, 2-3 dakikalık kaçamaklarla da sigara ve çay ihtiyacını gideriyordu. Böyle bir mola anında öğrencilerden biri nefes nefese geldi: "Öğretmenim, Serkan oynarken düştü, kafası kanıyor!" Kalkacaksın, üç kat merdiven ineceksin, öğrenciyi bulacaksın. Önemsiz bir şey de olabilir: "Git iyice bak bakalım. Az mı kanıyor çok mu? Az bir şey için beni yerimden kaldırma!" "Senin beklediğin cevap gelene kadar çocuk kan kaybından gidebilir!" diyerek koşturduk bahçeye. Bir öğle arası sınıflara perde bakıp döneceğiz diye çarşıya çıktık. Telaşla doluştuk servise. Perdecide indik, kumaş bakıyoruz. Satıcı da kumaş toplarını peş peşe döküyor tezgah üzerine. Okula dönünce bir şeyler atıştırıp, derse yetişeceğiz. Birden Müge'yi elinde çay kupası, sigara içerken fark ettik. Bu dar zamanda bu işi de becerdi ya! Alnında biriken boncuk terleriyle bakıp kalan satıcıya aldırmadan gülmeye başladık.

Bu tür takılmalara gülmelere aldırılmaz, bildiğinden şaşmazdı. Tek kızdığı evlilik konusunda yapılan ufak tefek takılmalar, yakıştırmalardı. Şakası bile üzerdi. Çok sinirlenir, "Aileme, oğluma adadım kendim!" derdi. Anne babasıyla aynı evde oturuyordu.

Bu kadar ağırkanlı, yavaş çekim olmasına karşın her yıl yetiştirme kursuna katılır, ders bitiminde öğrencilere etüt yaptırırdı. Altı saat ders, peşinden dört ders saati kurs. Müge uyurgezer olmasın da ne yapsın. Benim yakıtım, petrolüm, benzinim bu diyerek sarılıyordu çaya, sigaraya.

Öğrencilerin aşı olduğu gün bana uğradı. Biraz oturduk. "Hadi Yaprak mağazasına gidelim" dedi. Kazak alacakmış kendisine. Okulda işim bitmişti, takıldım peşine.

Bütün kazakları indirtti. Hiçbirini denemeye gerek görmeden bıraktı. "Siyah, esmer olduğum için yakışmaz. Kahverengi, lacivert boğar. Beyaz, krem, gri tonlar tenimi solgun gösterir." "Delikli ajurlu, pullu boncuklu, allı pembeli okulda giyilmez!"

Kiminin yakasına açık, kimine girtlağını sıkarak dedi. "Bu şişman gösterir, bu vücuduma yapışır" diyerek hepsine bir bahane buldu.

Bütün satış görevlileri çil yavrusu gibi bir tarafa dağıldı. Müge dokunmadık kazak bırakmadı. Sıkıntı bastı beni. Halbuki hepsi birbirinden şık ve kaliteliydi. Hiçbir zaman eli boş çıkmamıştım Yaprak'tan.

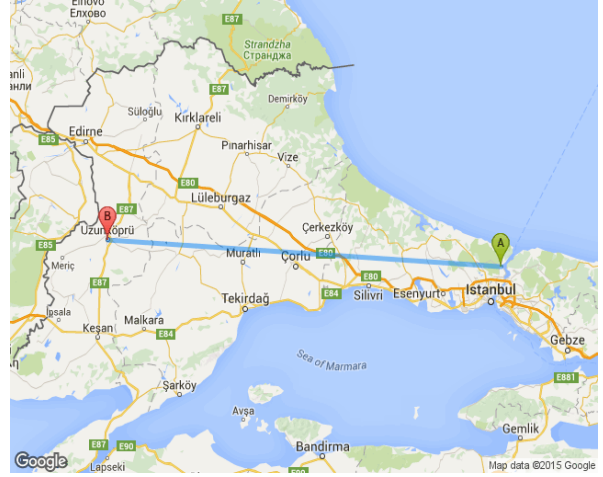
Sonunda bir kazağı gözü tutar gibi oldu. Sabırla motive etmeye başladım: "Yavruağzı tonunda açık renk değil, solgun görünmezsin. Koyu olmadığından esmer de göstermez. Yakası kapalı değil, boğazına oturmaz. Çok kalın olmadığından terletmez. İnce sayılmaz, üşümezsin. Bol veya dar değil, olduğun gibi görünürsün. Biraz uzunca olması iyi, kalçalarını kapatır."

Kendi malım olsa bu kadar reklam yapamazdım. Söylediklerim gerçektir. Müge de beğendi. Ama iş denemeye gelince... Evirdi çevirdi, bedenine tuttu, kolunu, basenini ölçtü. Gözü kesmedi giyinmeyi, bana döndü: "Hadi üşenme de şunu giy, üstünde nasıl duracak bakayım?" dedi. İnat değil mi giymedim. Üşengeç mi oldum şimdi ben de? E, ne demişler? "Kır atın yanında duran ya huyundan, ya suyundan."

Müge öğretmen ve diğer beşinci sınıfların Mezuniyet Günü balosuna idareci olarak katılmıştım. MTA Tesislerinde canlı müzik eşliğinde yemek yedik, dans ettik, çiftetelli oynadık, halay çektik. Müge kucağından çantasını indirmedi oturdu, yemeğini yedi, çayını yudumlarırken oynayanları seyretti. İsrarlarımıza dayanamadı ilk ve son defa yalandan oynar gibi yapıp bir iki döndü. Bütün gün oturduğu yerden öğrencilere kafasıyla, gözüyle, kaşısıyla işaret edip, oyuna kalkmayanlara gözdağı verdi: "Bir daha getirmem oynamayanları!" diyerek.

Fazilet Ünsal Eliaçık
Şehir Dergisi/Eylül 2017

Uzunköprü (Cisr-i Ergene): Uzunköprü’de Osmanlı Döneminden günümüze kadar gelmeyi başaran çeşitli eserleri halen görmeniz mümkündür. Öncelikle şehre adını da veren Uzunköprü’den başlayalım. Uzunköprü, 1.392 metre uzunluğa, 6.80 metre genişliğe sahip olup toplamda 174 kemer bulunmaktadır.

Murat Külliyesi: Sultan II. Murat döneminde 1443 senesinde yaptırılan külliye, günümüzde Muradiye Camii olarak adlandırılmaktadır.

Özgürlük Anıtı: Mustafa Kemal Atatürk’ün çalışma arkadaşlarından biri olan Mazhar Müfit Kansu, Uzunköprü ilçesinde kaymakamlık yaptığı dönemde inşa edilen bu anıt, ülkemizin demokrasiye geçişini simgelemektedir. 11 Aralık 1908 yılında inşa edilen anıtın açılışı görkemli bir törenle gerçekleşmiş, anıtın altında bulunan çeşmeye de Hürriyet Çeşmesi adı verilmiştir.

Uzunköprü Tren İstasyonu: Yapımı 1873 yılında tamamlanan istasyon, İstanbul’u Avrupa’ya bağlayan tren yolu üzerinde bulunmaktadır. Padişah Abdülaziz 1868 yılında yaptığı Paris, Londra ve Viyana gezisi sonrası Avrupalı sermayedarlardan İstanbul Edirne tren yolunun İstanbul yönünden başlamasını istemiştir. Demiryolu 1972 yılında tamamlanmıştır.

Telli Çeşme: Şehrin merkezinde yer alan Telli Çeşme süslemelerinden 1800’li yıllarda yapıldığı anlaşılmaktadır. II. Murat zamanında şehre su getirilmiş, gelen su bu çeşmeye verilmiştir. 1960 yılında ve 2013 yılında onarılmıştır.

Aziz İoannes Kilisesi: 1875 yılında Uzunköprü’de yaşayan Rumlar tarafından Vaftizci Yahya adına Ortodoks kilisesi olarak inşa edilmiş olan Aziz İoannes Kilisesi 2013 yılında metruk durumda iken aslına sadık kalınarak onarılmıştır. Halen sanat evi olarak kullanılmakta olup İnsansı Doğal Taşlar sergilenmektedir.

Kent Müzesi: 1900’lerin başında inşa edilen bina Reji binası olarak hizmet verdikten sonra, alt kat Tekel Müdürlüğü’nün deposu, üst kat ise müdür lojmanı olarak kullanılmıştır. 2013 yılında kent müzesi olarak açılmıştır. Birçok şehirde yokken Uzunköprü’de kent müzesi olması bir medeniyet göstergesi anlamını taşımaktadır.

Halk Kütüphanesi: 1908 - 1912 yılları arasında yapılmış ilk belediye binasıdır. Şu an içinde 23 bin kitap bulunmakta olup Kültür ve Turizm Bakanlığına bağlı olarak faaliyet göstermektedir. Tarihi bir bina olarak Cumhuriyet Meydanı’nda dikkat çekmektedir.

Turhan Demirbaş

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

8 Mart 1857 tarihinde ABD'nin New York kentinde bir tekstil fabrikasında çalışan kadın işçilerin, çalışma koşullarının iyileştirilmesi için başlattıkları grev sırasında çıkan yangında, fabrikada kilitli kalanlarının 129'u yanarak can vermişti. Ölen işçiler anısına, 1910 yılında İsviçre'de Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansında oy birliği ile 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak kabul edilmiştir. Dolayısıyla 8 Mart bir kutlama değil anma günüdür.

Türkiye'de ise 1921 den itibaren Kadınlar Günü etkinlikleri yapılmaya başlanmış, tüm engellemelere rağmen kadın hareketleri oldukça yol kat etmiştir. Ancak kadınlar için hala tablo çok da aydınlık sayılmaz. Bizler hala, 21. yüzyılda, 'Biz de insanız, bizim de haklarımız var, biz de tükettiğimizden fazlasını üretebiliriz, yönetimde söz sahibi olabiliriz' diye kendimizi kabul ettirmek için mücadele etmek zorundayız. Tablonun daha da vahim tarafı her yıl ne yazık ki giderek artan kadına şiddetin, tacizin yüzlerce kadının cinayete kurban gitmesinin karşısında bu konudaki yasaların yetersizliğidir. Evet, tablonun karanlık yüzü diyebileceğimiz toplumumuzda çalışan kadın oranının %28 gibi çok düşük bir oranda olması kadının eğitimsizliğinin de aynası gibidir.

8 Mart, tüm dünyada ve ülkemizde kadınların taleplerini birlikte, daha gür bir sesle, toplumda ikinci sınıf birey olarak kadının ezilmesine, aşağılanmasına, sömürülmesine karşı yılmadan mücadele edeceğini haykırdığı gündür. Kültürel, dinsel bir takım gerici gerekçeler üretilerek kadın eğitimden, çalışma hayatından, toplum yaşamından uzaklaştırılmaya çalışılmakta, cinsiyet ayrımcılığı ile kadın kamusal alanların dışına itilmekte üstelik bu durum hukuksuzlukla da desteklenmektedir.

Sonsuza kadar önderimiz olarak kalacak Mustafa Kemal ATATÜRK'ün kadına tanıdığı haklarından, laik Türkiye Cumhuriyeti kazanımlarından asla ödün vermeden, kadına karşı her türlü ayrımcılığın ortadan kalktığı, yozlaşmanın önlendiği bir Türkiye'de, yalnızca insan hak ve özgürlüklerini yazıyor konuşuyor olabilmek dileğiyle.

Bugün bir kadın olarak başım dik yürüyorsam, iyi bir şeyler yapabilmek için çalışıyor mücadele edebiliyorsam sonsuz minnetle teşekkürler ATAM.

Neriman Acar

Bütün kadınların 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutluyor, eşitlik, özgürlük ve mutluluk dolu bir yaşam sürmelerini diliyoruz.

Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu

Erdal Atıcı: 16821- Güvercinler, 16823- Ortacalı Yıllar, 17807- Anadolu'da Aydınlanma Ateşini Yakanlar

Yaman Koray: 14624- Büyük Orfoz, 18296- Deniz Ağacı, 18325- Gelin Taşı, 18402- Sığırçıklar, 22654- Mola

Meltem Arıkan: 11331- Yeter Tenimi Acıtmayın, 11866- Umut Lanettir, 14627- Özlemin Beni Savuran, 15060- Kadın Bedenini Soyarsa, 18737- Evet Ama Sanki, 18745- Ve...Veya...Belki... 28283- Evet... Ama... Sanki...

Hilmi Yavuz: 24900- Geçmiş Yaz Defterleri, 25682- Ceviz Sandığındaki Anılar, 28711- Okuma Notları

Namık Doymuş: 12058- Fetret Savaşçıları Devletin Sahipleri, 12059- Cesaretin Ötesi, 23057- Gelecek İçin, 23201- Sevgiyi Yaşamak

Turhan DEMİRBAŞ

Ruhsal Dengemizi Kurmada Düşünsel Olgunlaşmanın Rolü Söyleşimizi 19 Şubat 2019 Salı akşamı uzman Dr. A. Ahmet Ertürk ile gerçekleştirdik. Doktorumuz konuya şu ünlü dizeleri okuyarak girdi ve ruhsal sıkıntıların evrensel boyutunu vurguladı.

Tanrım, beni yavaşlat.

Aklımı sakinleştirerek, kalbimi dinlendir.

Zamanın sonsuzluğunu göstererek, bu telaşlı hızımı dengele.

Günün karmaşası içinde bana, sonsuza kadar yaşayacak tepelerin sükûnetini ver.

Sinirlerim ve kaslarımdaki gerginliği, belleğimde yaşayan akarsuların melodisiyle yıka, götür.

Uykunun o büyüleyici ve iyileştirici gücünü duymama yardımcı ol.

Anlık zevkleri yaşayabilme sanatını öğret.

...

Ve hepsinden önemlisi... Tanrım, bana değiştirebileceğim şeyleri değiştirmek için cesaret, değiştiremeyeceğim şeyleri kabullenmek için sabır, ikisi arasındaki farkı bilmek için akıl ve beni aşkın körlüğünden ve yalanlarından koruyacak dostlar ver.

M.Ö.2000 yıllarına ait bu dua Hititlere ait. Demek ki insanlık, 4000 yıldır yaşamın getirdiği sorunlar ve sorumlulukların ağırlığı altında ezilmemek için çabalayıp duruyor. Günümüz yaşam koşullarının ağırlığı, sosyal çevrenin baskıları, hızla gelişen teknolojiye uyumlanma sorunları gibi yaşamla aramızdaki dengelerin, ruhsal sağlığımızın da dengesini bozduğu bir gerçek.

Bu konuda doktorumuz;

“Ruhsal dengeyi korumak, tarihin her döneminde insanlığın temel sorunlarından biri olmuştur. bilimi sayesinde, birçok hastalık çeşitli

yöntemler uygulanarak başarıyla tedavi Psikiyatri edilmektedir” dedi. Bu yöntemlerin en bilinenlerinin; ilaçla tedavi, grup ve bireysel terapiler, test ve anketler olduğunu ekledi. Her dönemin bilgileri ışığında ilaçla tedavi yöntemlerinin oldukça sevindirici sonuçlar verdiği halde, dengemizi korumak adına bilinçsiz kullanılan bu anti-depresif ilaçların sakıncalarının üzerinde durdu.

Ayrıca, düşünsel olgunlaşma kavramını tarihi süreç içinde açıklayarak;

İnsanlık, tarih boyunca hangi aşamalardan geçtiyse düşünsel olgunlaşma da aynı süreçlerden geçmiştir. İlk çağlarda tüm hastalıkların nedenini kötü ruhlara, cin ve şeytanlara dayandıran insanlar, iyileşmeyi de tanrılardan bekliyorlardı(dini dönem). Sonraları sağlıklı yaşamı mutlulukla bağdaştırdılar ve mutluluğun peşine düştüler(felsefi dönem). Bilimler ise birer birer felsefeden ayrılıp evreni, fizik çevreyi, maddeyi, insan bedenini araştırdılar, teknolojiyi ve ilaçları keşfederek tedavinin mümkün olduğunu kanıtladılar (pozitivist dönem). Fakat, düşünsel olgunlaşma yaşam gerçekliğine dahil oldukça, varoluşu temellendirmeye yönelik arayışlar ve felsefi görüşler de insanlığı meşgul etmeye devam etti. İnsanın

üstünlüğü, onu diğer canlılardan ayıran özellikleri sorgulandı. Varoluşun dört temel belirleyicisi olan, ölüm, özgürlük, yalnızlık ve yaşamın anlamı kavramları Freud, Nietzsche ve Kant vb. filozoflar tarafından açıklandı.

Dr. Ahmet Ertürk bu güzel bilgileri ayrıntılarıyla paylaştıktan sonra çeşitli terapi yöntemlerinden "felsefeyle terapi"nin son yıllarda uygulanan varoluşçu boyutuna değindi. Burada öne çıkan Sokratik Sorgulama yönteminin ise felsefe tarihinin en eski soru sorma tekniği olduğunu, bu soruların tüm insanlık için ortak ve evrenin özü olan gerçekleri arayan sorular olduğunu vurguladı.

Özetle,

Doğru sorular sayesinde, doğru düşünmeyi öğrenip, bilgiyi rehber edinerek, zaaflarımız ve güçlü yanlarımız ile birlikte dünyaya ilişkin bütünsel farkındalık kazanılmasının daha az ilaç tüketimi, daha az psikiyatri başvurusu sağlayacağını öğrendik.

Aslında, yaşamı kendimize en az zarar vererek, daha kolay ve mutlu geçirmemiz mümkün! Gelin bugünden sonra, cesaret, sabır, akıl ve dost kavramlarını yukarıdaki Hitit Duasını bir kez daha okuyarak gözden geçirelim.

Sn.Dr. A. Ahmet Ertürk'e ve etkinliği düzenleyenlere teşekkür ederiz.

Nefise Öke

Tarih 10 Şubat 2019. Babamın memleketi, benim memleketim olduğuna göre, bir Bolu Beyi'nin kızı olarak, bu geziyi ayrı bir keyifle paylaşacağım sizlerle.

Bolu'nun iklimi serttir bu sebeple, rahmetli annem, babam sinirlendiği zaman “sen sert ağaların memleketindensin, o yüzdendir öfken” derdi şakayla karışık. İkisini de kaybettim. Nurlar içinde uyusunlar.

Sabah 7.30'da derneğimizin önünde gezi için buluşup büyük bir heyecanla yol almaya başladık. Bize bu gezide tur sahibi Teoman ve tur rehberimiz Cengiz Bey eşlik ediyorlardı. Bugün günlerden Abant Gölü.

Abant Gölü'ne Bolu üzerinden Ankara-İstanbul D-100 Kara yolunun ve TEM otoyolunun 203. km'sinden ayrılan 22 km'lik yol ile ulaşılmaktadır. Göl, Bolu'ya 34 km, Ankara'ya 225 km'dir.

Zaman zaman kar manzaraları ve çam ağacının yoğun olduğu orman manzaraları eşliğinde, komşularımızla keyifli muhabbetler eşliğinde ve tur rehberimiz Cengiz Bey'in değerli bilgilendirmeleri ve Bolu ile ilgili soruların yer aldığı yarışma sorularıyla, nasıl geçti anlamadan kendimizi Abant Tabiat Parkı girişinde bulduk.

Abant Tabiat Parkı tanıtım merkezi ve hayvan müzesindeyiz. Abant'a henüz gitmeden, buraya gelen ziyaretçiler Bolu'nun tarihi ve doğal zenginlikleri hakkında görsel bilgi sahibi oluyorlar.

Müzede, bu bölgede meydana gelen trafik kazaları sonucunda ölen yaban hayvanları, aslına sadık kalınarak doldurulmuş olarak sergileniyor. Hepsi sanki canlanıverecekmiş gibi bizi selamlıyor. Trafik kazası sonucu ölmüş olmaları içimizi burkuyor hepimiz hüzünleniyoruz. Burada bulunan hayvanların başlıcaları; geyik, karaca, ayı, yaban koyunu, çakal ve çeşitli kuş türleri, ayrıca ağaçların kozalakları, tohumları da yer alıyor. Burayı gezdikten sonra rotamız, Abant Gölü yolu üzerinde yer alan, Bolu'nun en güzel yaylalarından Örencik Yaylası. Yaylada kimsenin ayak basmadığı (ayılar hariç) dizimize kadar bembeyaz karlar içinde bata çıka muhteşem bir yürüyüş gerçekleştiriyoruz. Yürüyüş öncesi, başarabilirmiyiz, düşermiyiz gibi endişelerimizden kaynaklanan tedirginlik yerini sakinlik ve rahatlığa bırakıyor. Başardık. Herkes çocuklar kadar musmutlu. Bu yayla, yürüyüş, dağ bisikleti için de oldukça idealmiş ve yaylada Temmuz ayında “Havacılık Festivali” yapılıyor.

Öğle yemeğimizi mangal başında, açık havada afiyetle yedikten ve odun ateşinde pişen çaylarımızı içtikten sonra, artık sıra Abant Gölü'nün keyfini sürmekte.

Abant Gölü çevresinde, bu eşsiz havayı soluyup, anı yakalayıp anılaştırmak için fotoğraflar çekerek keyifli bir yürüyüş yapıyoruz. Havada öylesine güzel ve güneşli ki içimizi ısıtıyor.

Abant Gölü, Bolu'nun 34 km güneybatısında Abant Dağları üzerinde oluşmuş bir krater ve birikinti gölü. Yılın her ayında büyüleyici bir güzelliğe sahip olan Abant, hem gününbirlik gezip görmek, hem

de konaklamak amacıyla tercih edilen, çok popüler bir tatil merkezi. Alanı 127 hektar olan gölün denizden yüksekliği 1328 metre'dir. Yeraltı suları ile beslenir. Derinliği 18 metre'dir.

Abant Gölü ve çevresinin bitki zenginliği, büyük bir açık hava rekreasyon potansiyeline sahip olması nedeniyle alanın 1196,5 hektarlık bölümü, 1988 yılında "Tabiat Parkı" olarak koruma altına alınmıştır. Abant Gölü çevresi flora ve fauna bakımından çok zengindir. Sarıçam, karaçam, kayın, meşe, kavak, dişbudak, gürgen, söğüt, ardıç ağaçları ve ormangülü, ılgın, fındık, muşmula, papazkühahı, alıç, çobanpüskülü, kuşburnu, eğrelti, böğürtlen, çilek, nane, ahududu, sarmaşık, ısırgan, atkuyruğu ve çayır otları başlıca ağaç ve ağaççıkları oluşturur.

Abant Gölü'nün kenarları çeşitli su bitkileriyle ve nilüferlerle doludur. Abant Gölü'nün etrafında yükselen yamaçlarda ise Abant Çiğdemi (*Crocus Abantensis*) bulunmaktadır. Göl ve çevresinde bulunan ve endemik türler olan Küçük Taraklı Semender (*Triturus Vulgaris Kosswigi*) ile Abant Alabalığı "*Salmo Trutta Fario Varyette Abanticus*" ve Abant Fındık Faresi (*Muscardinus Avellanarius Abanticus*) olarak literatüre geçmiştir. Balık meraklıları yılın belirli dönemlerinde, ücret

ödeyerek olta ile balık avlayabilmektedir. Göl

kenarlarında su samurları da görülmektedir. Göl çevresindeki ormanlarda yabani hayvanlardan tilki, çakal, kurt, ayı, domuz, geyik, karaca, tavşan, sincap, gelincik; su kuşlarından yaban kazları, yaban ördekleri, balıkçıl, sakarmeke, karabatak, turna; yırtıcılardan şahin, doğan, kara akbaba, kaya kartalı, atmaca, baykuş; diğer kuş çeşitleri olarak toygar, alakabak, puhu, gökdoğan, ağaçkakan, karatavuk,

bülbül, ispinoz ve saka görülmektedir. Göl çevresinde piknik, kamp, sportif olta balıkçılığı, doğa yürüyüşü, bisikletle, faytonla, atla gezinti yapılabilmektedir 2 adet 5 yıldızlı konaklama tesisleri, bungalov tipi konaklama üniteleri, kamp ve piknik alanları bulunmaktadır.

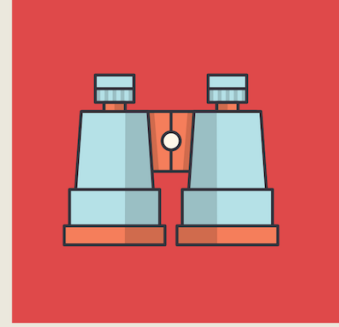
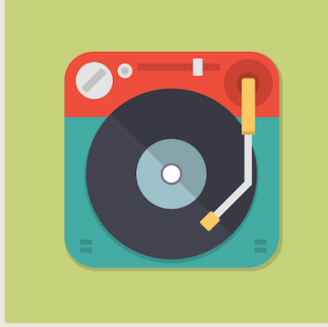
Sıra geldi alışveriş yapmaya. Tüm ünlü aşçılar Bolu'dan çıkar diye bilinir. Bunda Bolu'ya bağlı Mengen ilçesinde Aşçılar Okulunun yer almasının payı vardır. Her yıl düzenlenen Uluslararası Mengen Aşçılık ve Turizm Festivali ile adını tüm dünyaya duyuran bu efsane şehrin yemekleri anlat anlat bitmez. Bolu'ya özgü yemeklerden başlıcaları; Ovmaç çorbası, Kedi batmaz, Abant kebabı, Bolu köftesi, kabaklı gözleme ve paşa pilavıdır. Biz de, park içinde bulunan satış reyonlarında bölgede üretilen yöresel yiyecek ve hediyeelik eşyalar satılan pazara uğruyoruz. Bolu yöresine ait yöresel ürünlerden almadan ayrılmak olmaz buralardan. Bolu'lu marifetli hanımların yaptığı, kızılıç tarhanası, keş, erişte, çam balı, kaymak, tereyağı aldıktan sonra artık buralardan ayrılma vakti yaklaşıyor. Ayrılmadan önce bizim için Teoman Bey tarafından, özenle hazırlanmış sıcacık şaraplarımızı içerek hiç istemesek de buralardan ayrılmayı, tekrar gelmenin planlarını yaparak, Ankara'mıza doğru yola çıkıyoruz. Hayat gezince gerçekten daha güzel. Sevgiyle kalın.

Dr. B. Dilek Yüceel

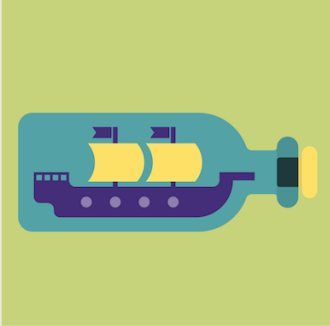
GEZİ ANKETİ DEĞERLENDİRMESİ

Şubat ayında Çubuk Şehir Müzesi - Hamamönü Şair ve Yazarlar Evi'ne yapılan geziye büyük bir katılım oldu. Bu kadar yoğun katılım talebi olan bu gezinin hangi yönleri ile cazip geldiğini anlamak üzere 36 katılımcıya bir anket uygulandı. Bu anket sonuçları aşağıda yer almaktadır. Katkıda bulunan tüm komşularımıza teşekkür ederiz.

ÇUBUK ŞEHİR MÜZESİ - HAMAMÖNÜ ŞAİRLER VE YAZARLAR EVİ			
14/15 Şubat 2019			
Yaş	<18 18-25 26-50 51-65 (15 - %42) >65 (21-%58)		
Cinsiyet	Kadın (27- %82) Erkek (6- %18)		
Öğrenim Durumunuz	Lise (7-%19) Önlisans (10-%28) Lisans (10-%28) Lisansüstü (9-%25)		
Mesleğiniz	Ziraat Müh, Jeoloji Y. Müh., Mimar, İş İdaresi		
Şu anda yapmakta olduğunuz iş/göreviniz	Emekli (34- %97) Çalışıyor (1-%3)		
Çiğdemim Derneği'ne üye misiniz?	Evet (27- %75) Hayır (9-%25)		
Gezi hakkında			
Çubuk Şehir Müzesi seçimi uygundu.	Kesinlikle katılıyorum (31-%86)		Katılıyorum (5- %14)
Şairler ve Yazarlar Müzesi seçimi uygundu.	Kesinlikle katılıyorum (30-%83)		Katılıyorum (5-%14) Katılmıyorum (1-%3)
Gezi öncesi düzenlenen kahvaltı için seçilen restoran uygundu.	Kesinlikle katılıyorum (32- %91)		Katılıyorum (3-%9)
Gezi öncesi düzenlenen kahvaltı için seçilen mönü uygundu.	Kesinlikle katılıyorum (30-%86)		Katılıyorum (5-%14)
Ulaşım için sağlanan araç yeterliydi.	Kesinlikle katılıyorum (27- %77)		Katılıyorum (8-%23)
Gezi için ayrılan süre yeterliydi.	Kesinlikle katılıyorum (27- %77)		Katılıyorum (8-%23)
Gezi tercihleri hakkında			
Bu geziye katılımınızı etkileyen faktörler nelerdir? (Birden fazla seçenek işaretleyebilirsiniz.)	Günübirlik olması (24)		
	Ankara'nın civar ilçelerini tanıma imkanı (31)		
	Dernek tarafından yapılan organizasyonların iyi ve güvenilir olması (27)		
	Kahvaltı olması (19)		
	Yöresel ürünler satın alma imkanı (17)		
	Arkadaşlarla birlikte hoşça vakit geçirme olanağı (23)		
	Farklı müzeleri ziyaret etme imkanı (29)		
	Seyahat süresinin kısa, Çubuk'un yakın olması (18)		
	Not: Parantez içinde yazılan rakam kadar kez tercih edilmiştir.		
GENEL DEĞERLENDİRMENİZ			
Çok iyi (31-%91) İyi (2- %6) Yeterli (%3)			
Gezilerimiz ile ilgili			
Geziler hakkında yeterli ve zamanında bilgi alıyor musunuz?	Evet (33-% 97) Hayır (1-%3)		
Daha önce derneğimiz tarafından düzenlenen bir geziye katıldınız mı?	Evet (32-% 91) Hayır (3-%9)		
Gezilerimizi çevrenize öneriyor musunuz?	Evet (36-%100)		
Geziler beklentilerinizi karşılıyor mu?	Evet (36-%100)		
Nerelere gezi yapılmasını istersiniz?			
Mardin (4)	Gaziantep	Niğde	Kazdağları-Çanakkale
Hindistan (2)	Balkanlar(2)	Göbekli Tepe (2)	Ankara'nın Civar İlçeleri
Sinop	Amasra(4)	Kars (2)	Yunan Adaları (2)
Kıbrıs (2)	Küba (2)	Ilgaz (2)	İstanbul Saray ve Müzeler (5)
Beypazarı (3)	Van (9)	Mısır	İzmir Çeşme Ot Festivali (5)
	Zonguldak	Bartın	Karadeniz
Not: Parantez içinde yazılan rakam kadar kez talep edilmiştir.			

2.EL, TAKAS, PAYLAŞIM VE SATIŞ PAZARI

Eşya paylaşımını, takası ve komşuluğu hatırlıyoruz.
Tüketime karşı paylaşımın kapısını aralıyoruz.

24 MART 2019 PAZAR 12:00-17:00 ARASI
ÇİĞDEMİM DERNEĞİ BAHÇESİ

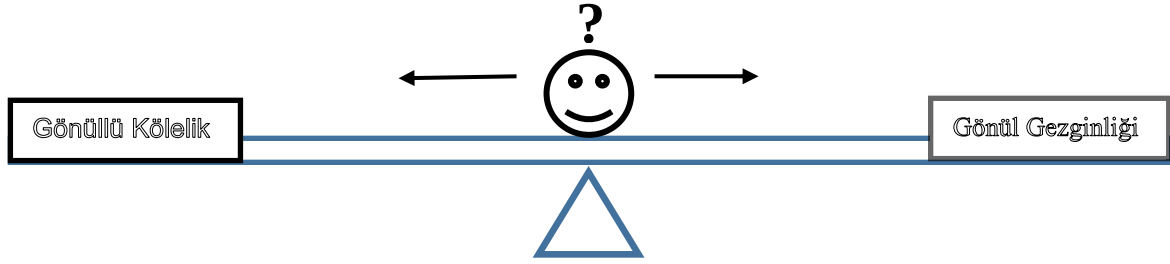
Çiğdem Mahallesi 1551.Cadde No:14-A
Çankaya-Ankara
Tel : (312) 2852047 - 507 8685770

f i t
/cigdemimdernegi

Derneğimizin bir internet sayfası var. En yukarıdaki dernek adının hemen altına bakarsanız, biraz daha küçük puntolarla Çiğdemim'in temel ilkelerini okuyabilirsiniz: "Bağımsız, tarafsız, gönüllü". Üçü de çok değerli niteliklerimiz. Bunlar arasında, derneğin üyesini en yakından ilgilendiren kuşkusuz derneğin amaçları için gönüllü olmayı kabullenmektir.

Gönüllülük, karşılık beklemezsizin başkalarının yararına kendinden vermek demektir. Bu yararı, tek başınıza emeğinizi vermekle de, özünüzdən çıkarıp sunma ile de yaratabilirsiniz. Gönüllüğün bir başka yolu daha var. Bir grubun içinde görev alır, grupca yapılan bir etkinlikle o grubun dışındaki "diğerleri"ne yarar sağlamaya yine karşılık beklemeden katkınız olur. Bunlardan birincisine *bireysel gönüllü* olmak, ikincisine *grup gönüllüsü* olmak diyelim. Kan bağışçılığı bireysel bir gönüllülüktür. Uzak ve yoksul köy okullarının yapı onarımına kol gücüyle katkı vermek ise grup gönüllüsü olmayı getirir.

Gönüllülüğü, iki ucu arasında dağlar kadar anlam farkı olan bir tahterevallide yer tutmak olarak görürüm. Tıpkı aşağıdaki şekildeki gibi.

Gönül gezginliği ucuna doğru kaydıkça, karşılıksız verme yerini keyfiliğe bırakmaya başlar. Canı çekince işin içinde görünüp, hiçbir düzen, kural veya bilgilendirmeye dayanmadan kayıplara karışan 'gönüllüler' bana hep gönül gezdiriyorlar gibi gelir. Söylenilen saatte görevini yapmaz; söz verdiklerini birer bahaneyle atlatmaya bakar; olmadık eleştirilerle haklı çıkmaya çalışır; öğrenmeden her işe girişmeye kalkar gönül gezginliğine kayanlar.

Ya diğer uçta? Orada da, gönüllünün her yaptığını ancak komutlara uymak koşuluyla, nedenini bilmediği yasaklara özen göstererek yerine getirmeye zorlandığını görürüz. Bütün kararları başkaları verir, kuralları koyan ve kaldıranlar gönüllüye aldırılmaz, uygun olup olmadığına bakmaksızın görev ve sorumluluklar yüklenir, eski gönüllüler yenilere kendi yaptıkları iş planlarına göre habire iş buyurur. Bunu da tahterevallinin sol ucuna, *gönüllü köleliğe* yaklaşıldığı durum diye adlandırırım.

Gönüllülerle bir işi kotarmak sanıldığından zordur. Çünkü herkesin tahterevallide durulan yer konusunda görüşü farklıdır. Kimi gönüllü kendini gönüllü köle yerine koyuyorlar diye alınganlık gösterir, kimi gece gündüz kendini paralamasına bir karşılık bekler ve diğerlerinin sözünü dinlememesine içerler. "Emek vermek" her insan için farklı ölçülerle değerlendirilir. Kimi için günlerce didinmiş olmak olağan gönüllülük gereğidir. Kimi bir öğleden sonra tuttuğu nöbetin yorgunluğunu gözünde büyütür de büyütür, bütün etkinliğe sahip çıkar.

Gönüllülük, vaktinde ve yeterince bilgilendirme, içtenlikli olma ve her an rıza almayı gerektirir. Karşılık beklemeyen gönüllülerin her biri, işi her an aynı ciddiyetle ele almayabilir. O yüzden gönüllülerle çalışılırken "hata payı"nı biraz bolca bırakmak iyi olur. Bir işi yapmasını istediğiniz gönüllünün arkasından tüm yaptıklarını silip kendinize göre düzeltirseniz, bir gönüllüden aldığınız yedi sekiz sayfa tutan yazıyı başka bir gönüllü ile tamamen değiştirip, görüş almadan nihai metin olarak kullanırsanız, yapınızın bir yanını canınız nasıl çekiyorsa öyle değiştirirken tadilat işinde gönüllülerden yardım beklerseniz, gün gelir zorlanırsınız. O yüzden gönüllüyü, gönülünü hoş tutarak kurallarınız konusunda net bilgilerle baştan eğitmeye, her adımınızda ilgili gönüllüleri arayıp görüşlerini almaya, birlikte çalıştığınız gönüllüye her adımın izahatını yapmaya, planlamayı ortak yürütmeye alışmalısınız. Dedik ya, gönüllü çalışılır demek, özen ister, dinlemeyi ve anlamayı fazlaca gerektirir, bir çırpıda ve rahat uygulanamaz. Tahterevallide denge olmadan oynamanın keyfi çıkar mı?

M.Sinan KAYALIGİL

Şubat ayında kentimiz Ankara ile ilgili üç ayrı etkinliğimiz oldu. İlki Ankara’nın 3000 yıllık bağcılık serüvenini dile getiren Ankara’nın Anılarda Yaşayan Bağ Evi Kültürü başlıklı söyleşi idi. Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi emekli öğretim üyesi Prof. Dr. Hasan Çelik etkili anlatımıyla bizleri Ankara’nın az bilinen bağları ve bağ evlerine götürdü.

Frigler, Galatlar ile başlayan tarihinde Ankürü, Ancyra, Engürü, Angora gibi isimler alan Ankara’da bağ ve şarap kültürü önemli yer tutar. Anadolu Medeniyetleri Müzesinde başta 2000 yıllık İnandık vazosu olmak üzere çok sayıda şarap kabı bağcılık ve şarapçılığın önemini gösterir. Bağ evi kültürünün yaygın olduğu 1890 – 1930 yılları arasında yazdan önce bağa göçme geleneği vardır. 23 Nisan bağa göçme, 29 Ekim ise bağdan dönme tarihleridir. Ankaralıları bağlarından Kale’deki işyerlerine eşek veya at üstünde gidip gelir. Bu dönemde Ankara’da Müslümanların yanı sıra Ermeni, Rum ve Yahudiler de bu geleneği yaşatır. Ankara’nın tiftik keçisi yününden elde edilen sof kumaş da dönemin değerli ürünüdür.

Ermeni ve Rumların göçü sonrası Ankara’da şarapçılık azalmaya başlar. 1920 yılında alkollü içki kullanımının yasaklanması da bu azalmayı hızlandırır. İzleyen yıllarda sofraya üzümü kullanımı ve şıra yapımı başlar.

Ankara, doğusunda Karacakaya, Tuzluçayır, Üreğil, güneyinde Esat, Ayrancı, Türközü, güneybatısında Dikmen, Balgat, batısında Söğütözü, kuzeyinde Keçiören, Etlik bağları ile çevrilidir. Bu bağ isimleri daha sonra semt isimleri olarak yaşatılmış. Çankaya Köşkü ve Pembe Köşk de birer bağ evidir.

Eski Ankara üzümlerinden birkaçı Hacıhasan, Karagevrek, Bulut, Razaki, Hasandede olarak sayılabilir. Bağ bozumundan sonra üzümlerden kış için saklanacak pekmez, pestil, şıra, cevizli sucuk vb ürünler hazırlanır. Eylül ayında yapılan pekmez geleneği topluca şenlik şeklinde gerçekleşir.

1960’lı yıllara kadar bu gelenek azalarak devam eder. Artık ne yazık ki, Ankara’nın ne bağları, bağ evleri ne de bu gelenekleri kaldı...

Özenle hazırlanmış sunumu için. Hasan Çelik’e teşekkür ederiz.

Zuhal Yüksel

MEGA TROYA (*)

Pınar Aydın O'Dwyer

Serde Çanakkalelilik var, iskelede durup başı karşıya çevirince Avrupa yakasında Eceabat tepelerinde kocaman “Dur Yolcu, Bilmeden Geçip Bastığın Bu Toprak Bir Devrin Battığı Yerdir” yazısı görülür, **Necmettin Halil Onan**’ın 30 Ağustos 1922 Zaferi üzerine yazdığı “**Bir Yolcuya**” şirinden (**)...

Aynı noktada durup başı sola çevirip İda Dağına (Kaz Dağları) bakılınca da biraz uzakta Troya bulunur; bir aşk uğruna bir krallığın battığı topraklar. Gerçekten de Çanakkale ve Troya ne uğruna ne kazanılıp ne kaybedilebileceğinin mükemmel bir terazisi gibidir. Hayat bu denge üzerine, başarı da bu dengeyi

hassas şekilde tartmak üzerine kuruludur. 9 Kasım 2018 akşamı Ankara Devlet Opera ve Balesi’nin (ADOB) dünya prömiyerini idrak ettiği **Troya** adlı eser tam da bu dengeyi düşündürür nitelikteydi.

Bujor Hoinic’in bestelediği, oğlu **Artun Hoinic**’in **Homeros**’un **İlyada Destanından** esinlenerek librettosunu yazdığı iki perdelik Troya adlı bale ağırlıklı “Epik opera” yoğun bir çalışma ve tanıtım döneminin ardından seyirciyle buluştu.

Çanakkale Belediyesi’nin ismarlamasıyla 9 Ağustos 2018’de ilk kez dinleyici ile buluşan **Fazıl Say**’ın **Truva**

Sonati’ndan ve yine aynı belediyenin girişimiyle **Tevfik Akbaşlı**’nın bestelediği **Işık Noyan**’ın librettosunu yazdığı 14 Ağustos 2018’de Çanakkale Çimenlik Kalesinde dünya prömiyeri yapılan **Troia Efsanesi** adlı operadan hemen sonra ADOB’dan da bu konuya bir yankı olması çok mutluluk verici. Troya’nın (veya Troia ya da Truva) UNESCO’nun Dünya Kültür Mirası listesine girmesinin 20’inci yılında **Kültür ve Turizm Bakanlığının 2018 Troya Yılı** (<http://www.troya2018.com/>) ilan etmesini kutlamak için bundan daha güzel hediyeler olamazdı. Tüm bu eserler insana “keşke **H. Berlioz**’un **Les Troyens** (Troyalılar, 1863) operası da oynansa, dünya iyice yerinden oynardı” dedirtiyor.

Esasen **Homeros**’un Troya efsanesindeki yasak aşk öyküsü **Shakespeare**’nin **Romeo ve Jülyet** adlı eserine ilham vermiştir. Bu eser de daha sonra **Charles Gounod**’nun aynı adlı opera eserine (1867) ve **Sergey Prokofiev**’in **Romeo Jülyet** balesine (1938) ve başka eserlere de (Ör: L. Bernstein West Side Story, E. Segal Love Story) esin kaynağı olmuştur. **Shakespeare**’in **Romeo ve Jülyet**’inin **Homeros**’unkinden tek farkı Helen’in evli olmasıdır, öte yandan Jülyet’in nişanlısının adı Paris de Troya efsanesinden alınmıştır.

Eseri Rejisör **Recep Ayyılmaz** sahneye koymuş, **Özgür Usta** dekor, **Aydan Çınar** ve **Atıl Kuloğlu** kostüm tasarımı, **Bülent Arslan** ise ışık tasarımı yapmış. ADOB Orkestrasını besteci **Bujor Hoinic**, korosunu **Giampaolo Vessela** yönetiyor.

Başrolü (Paris) Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürü, uluslararası medarı iftiharımız **Murat Karahan**, **Caner Akın** ve **Erdem Erdoğan**, Helen rolünü **Seda Ayazlı** ve **Tuğba Dekak**, Agamemnon rolünü **Şafak Güç** ve **Kamil Kaplan**, Troyalı kadın rolünü **Zeynep Halvaşi** ve **Eda Erdaş**, Kahin rolünü **Ertuğrul Cenk Karaferya** ve **Kaan Buldular** paylaşıyorlar. Priamos rolünü **Zafer Erdaş**, **Homeros** rolünü **Mustafa Kurt** üstlenmiş.

Balede **Tan Sağtürk** (Hektor), **İlhan Durgut**, **Eren Keleş**, **Burak Kayıhan**, **Özge Başaran**, **Mine İzgi**, **Özge Onat**, **Uluç Aytan**, **Ömür Uyanık**, **Neşe Güne**, **Kardelen Büyükakgöl** ve **Bora Acar Zöngür** önemli rollerde dans ediyorlar.

Opera sanatı için büyük besteci **Richard Wagner** “Gesamtkunstwek”, (bütünleşmiş sanat) tanımını kullanmıştır. Troya operası da opera, bale, tiyatro, tahta at dekoru ve 3DMAX Mapping teknolojisi ile üretilmiş videolar gibi diğer unsurlarla Wagner’in tanımına uyan cesur bir eser. Büyük düşünerek Troya savaşı üzerine bu “mega projenin” kotarılması en az savaşın kendisi kadar hassas bir denge gerektiriyor. Epik opera ya da belki bale ağırlıklı olması nedeniyle epik bale olarak sınıflanabilecek, tanımı ne olursa olsun Troya operası mutlaka görülmesi gereken bir yapıt.

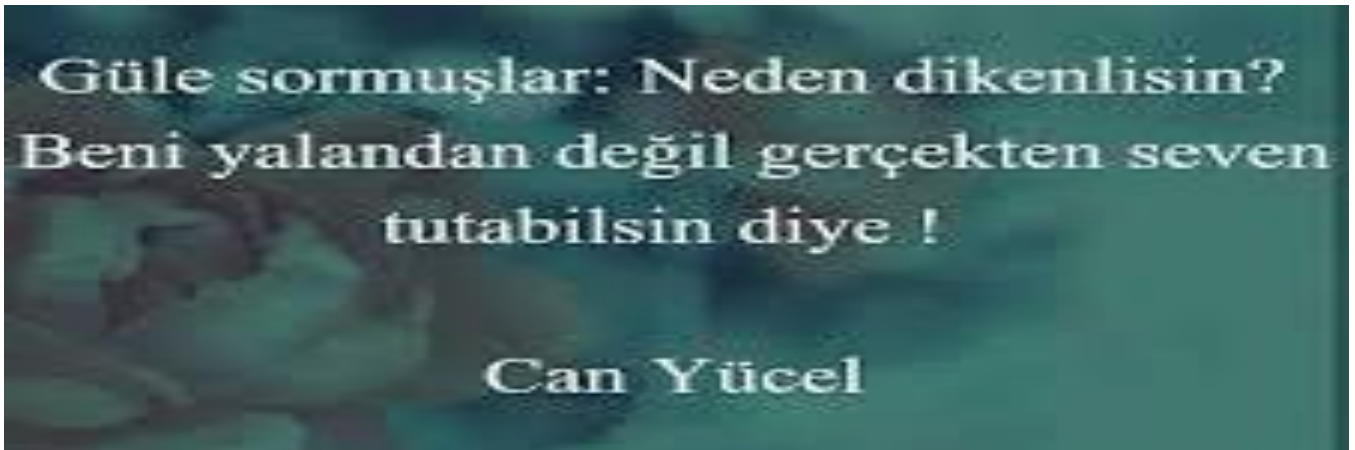
İngiliz tiyatro yazarı **Christopher Marlowe**’nin “The face that launched a thousand ships” diye bir mısraı var. “Bin gemiyi harekete geçiren güzellikteki yüz” ya da hırs anlamında. Üstelik kehanetlerine kimsenin inanmadığı kadın kâhin Cassandra bu hırsın doğuracağı sonuçları da söylemişken... Gerçekten de Troya savaşı ne uğruna ne kazanılıp ne kaybedilebileceği gösteren mükemmel bir terazi örneği değil midir? Gelecekte neler olacağını bilmeden doğduğumuz bu topraklarda daha kim bilir daha ne çok epik yapıt sahnelenecek...

(*) Bir bölümü <http://www.sanattanyansimalar.com/yazarlar/pinar-aydin-o-dwyer/mega-troya/1833/> Erişim 15.11.2018’de yayınlanmıştır. Yazının telif hakkı yazara aittir, tümü veya bir bölümü izinsiz olarak kullanılamaz.

(**) BİR YOLCUYA

Dur yolcu! Bilmeden gelip bastığın
Bu toprak, bir devrin battığı yerdir.
Eğil de kulak ver, bu sessiz yığın
Bir vatan kalbinin attığı yerdir.
Bu ıssız, gölgesiz yolun sonunda
Gördüğün bu tümsek Anadolu’nda,
İstiklal uğrunda, namus yolunda
Can veren Mehmed’in yattığı yerdir.
Bu tümsek, koparken büyük zelzele,
Son vatan parçası geçerken ele,
Mehmed’in düşmanı boğduğu sele
Mübarek kanını kattığı yerdir.
Düşün ki, haşrolan kan, kemik, etin
Yaptığı bu tümsek, amansız, çetin
Bir harbin sonunda bütün milletin
Hürriyet zevkini tattığı yerdir.

Necmettin Halil Onan

MAHALLEDE SÖYLEŞİYORUZ

DİLDE TÜRKÇELEŞME:
DÜNÜ, BUGÜNÜ, YARINI

KONUKLARIMIZ:
AYHAN SEZER
HÜSEYİN İÇEN
ERTUĞRUL ÖZÜAYDIN

20 Mart 2019 Çarşamba 19.30
Çiğdem Çankaya Evi Hasan
Ali Yücel Salonu

TÜRKÇELEŞME
Düşün
Konuş
Yaz

Çiğdem Mahallesi 1551.Cadde No:14-A
Çankaya/Ankara

Tel : (312) 2852047 - 507 8685770

/ciğdemimderneği

Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir.

ÇİĞDEM MAHALLESİNDE AKTİF YURTTAŞ OLMAK!

Her ayın son
çarşamba günü
19:30'da Çiğdem
Çankaya Evi Hasan
Ali Yücel Etkinlik
Salonunda

27 Mart 2019
24 Nisan 2019
29 Mayıs 2019
26 Haziran 2019

Kalan Eğitimler

- Hasta hakları
- Kadın-Çocuk-Engelli hakları
- Çevre Hakları, Trafikte haklarım
- Çalışma yaşamındaki haklarımız

8 eğitimin en az 6'sına katılan
komşularımıza 'Aktif Yurttaş
Sertifikaşı' verilecektir.

HAKLARIMIZI

===== biliyor muyuz? =====

"Bu etkinlik Avrupa Birliđinin maddi desteği ile hazırlanmıştır. İçerik tamamıyla Çiğdemim Derneđinin sorumluluğu altındadır ve Avrupa Birliđinin görüşlerini yansıtmak zorunda değildir"

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara
Tel: 2852047 0530 6609583 www.cigdemim.org.tr

Merhabalar sevgili komşularım,

Çocukluğumu ve gençliğimi saymazsak, 29 yıl önce kedi sahibi olmakla başlayan tüylü serüvenim, yıllar geçtikçe ve sorunlarla karşılaştıkça, **beslemekle bakmak arasındaki farkı** daha iyi anlamamı sağladı. 4 kediyle birlikte yaşarken, hem ailem hem de misafirlerim açısından hijyen, tüysüz bir ortam çok önemliydi. Bazı dostlarım pek ses etmese de, bazıları dışarıda görüşmeyi tercih ediyordu. Ben de zaten kedilerimi bir odaya kapatmaktan yana olmadığım için, bu tercihlerini severek kabul ediyordum. Tam zamanlı çalışıyor olmam, sosyal aktivitelerim, o dönemde sıkıntılı olan sağlığım için çok dikkatli olmak epey yorucu olsa da, o sevgi dolu, çıkarsız, eğlenceli tüy yumakları ile birlikte yaşamamın bize kattığı değerlerin, büyümeyen sevgi pıtırıcıklarının verdiği sonsuz ve koşulsuz sevginin paha biçilmez olduğu su götürmez bir gerçektir.

Bahsettiğim dönemde henüz internet yoktu ve kedilerle ilgili yayınların sayısı bir elin parmakları kadar bile değildi. Bilgi edinebileceğim kaynaklar çok kısıtlıydı ama onların ve bizim sağlıklı olmamız için mutlaka bir yerlerden bir şeyler öğrenmem gerekiyordu. Her şeyin başının, doğru beslenme olduğunun farkına varmıştım. Özel veteriner sayısı çok azdı. Kuru mamalar henüz çıkmıştı ve ödül maması olarak kullanılıyordu. Çoğunlukla akciğer ile besliyorduk. O nedenle, insan beslenmesi konusunda araştırmalar yapmaya başladım. Okudukça, hekim dostlarımla konuştukça, bizim beslenmemize gösterdiğim özeni, kedilerimin beslenmesine de göstermeye başladım. Evet biraz el yordamıyla olmasına rağmen, iyi gidiyordu. Bilgilendikçe, **beslemek ile bakmak arasındaki büyük farkı** da gördüm ve ona yöneldim. Beslenme, eğitim, hastalıklar, tedaviler hakkında bilgilenmeye çalışırken, internet imdadıma yetişti. Yurt dışındaki kaynaklara ve kedi sahiplerine, veterinerlere ulaştım. Ve gördüm ki, bu konular bir derya imiş. Vazgeçmedim, okudum, araştırdım, araştırdım...

Bu arada besin değerleri nedeniyle önerilen Premium mamalara geçtim. Bir süre sonra tek tük sağlık sorunları ortaya çıkmaya başladı. Bilgilerimden yararlanarak, veterinerlere danışarak, ufak sorunları veterinerler ile birlikte halletmeye çalıştım. İyi niyetle de olsa, yapılan pek çok hatalar canımı, tüylü bebeklerimin canını çok yaktı. İşin mali boyutunu saymıyorum bile. Bu acı tecrübeler, bir sonraki adımda onların yaşam kalitesini artırmak yönünde büyük dersler oldu bana. 1998 yılında obez ve 11 kg olan kedilerimden birinin sağlığının bozulup, giderek ağırlaşması, diyabet teşhisinin konulup, bir türlü tedavi edilememesi, küçücük bedeninin delik deşik edilmesi, çareyi yurt dışında arayıp bulmamı sağladı. Aylarca bilgisayar başında verilen eğitimler sonrası, kan almayı, insülin yapmayı, diyetini ayarlamayı ve daha pek çok konuyu öğrendim. 1 yılın sonunda kedim insülininden tamamen kurtulup, eski sağlığına kavuşunca, öğrendiğim her şeyi web sitesi kurarak paylaşma açtığımda, bu acıları çeken yüzlerce kişi olduğunu gördüm.

Bundan sonraki yazılarımda adım adım pek çok konuya değinmeyi düşünüyorum. Ancak bugün en temel sorunlardan biri olan, beslenme ile başlamak istiyorum. Çünkü kuru mama üretim ve pazarlama aşamalarını araştırdığımda büyük bir şok yaşamıştım. Dünyanın parasını vererek, kedilerimi hasta ediyordum. O günden sonra kedilerime kuru mama vermeyi bıraktım. Doğal ve ev maması ile beslenmeye başladıktan sonra kedilerimin az tüy döktüklerini, eski canlılıklarına kavuştuklarını, 11 kg'lık kedimin 6 kg'a düştüğünü görmüştüm.

Kedilerin sindirim sistemleri çok hassastır. Sık sık ishal vakalarıyla karşılaşırız. Bir maden mühendisi dostum, arazide kendilerinin de sık sık ishal vakası yaşadıklarını, bunun için Sepiyolit isimli bir kayacı toz haline getirip içtiklerini ve ishalin kesildiğini anlatıp, bir miktar Sepiyolit vermiş ama çok dikkatli kullanmamı tembihlemişti. Küçük parmağımın ilk boğumu kadar bir miktarı korkarak kullanmıştık. Çünkü fazlasının böbreklerden atılamayıp, tahribe neden olabileceğini söylemişti. Kedilerimde, dostlarımda kedilerinde pek çok kez fayda sağladık. Ancak hep çok az bir miktarda ve dikkatle kullanarak...

Geçen yıl, bir dostumun kedisinde kronik ishal vakası ortaya çıkınca, elimde kalan son parçayı da ona gönderdim ve Sepiyolit aramaya başladık. Hiçbir firmada bulamadık. Nedenini öğrenince ise çok büyük bir şok yaşadık. Bazıları kedi kumu imal eden firmaların tonlarca aldığı için bulamadığımızı söyledi ki, bu makuldü. Ancak bir başka firma, mama firmalarının tonlarca aldığını söyleyince dehşete kapıldık. Kuru mamalarda katılaştırıcı madde olarak kullanılıyormuş. Biz, minicik bir parçayı korkarak kullanırken, kuru mamalarda kullanılıyor olması, son yıllarda hayvanlarda böbrek, karaciğer, bağırsak (ishal, megakolon) vb hastalıkların artmasının nedenlerinden biri olsa gerek diye düşünüyoruz.

Kuru mamaların, çok yüksek ısılarda işlenen ve peletler haline getirilen malzemelerin (çoğunlukla kalitesini bilmediğimiz karbonhidratlar, bitkisel proteinler ve hayvansal atıklar) üzerine çeşitli vitamin ve mineraller püskürtülerek, çok besleyici gıdalar olduğu söylenir. Oysa bu kadar yüksek ısıdan sonra nasıl bir “besin değerinin” olabileceğini, hayvanların midelerinde “mekanik doyum”un dışında nasıl bir yarar sağlayabileceğini (yurt dışındaki yayınlar dikkatle incelendiğinde, kaliteli hayvansal bir gıdanın 4-5 saatte sindirilebilmesine karşın, kuru mamaların dibe çamur gibi çökerek 13-15 saat civarında midede kaldığı belgeleriyle anlatılır), %100 etobur olan bu canlıların karbonhidrat ağırlıklı beslenmeye zorlanarak metabolizmalarında ne gibi değişiklikler meydana getireceğini sorgulamamız gerekir diye düşünüyorum.

2008 Yılında, web sitemde (www.diyabetikkedi.com) yayınladığım **Kuru Mama Üretimi** isimli makalenin de (<http://www.diyabetikkedi.com/tr/2008/04/26/kuru-mama-uretimi/#more-579>) ilginizi çekebileceğini sanıyorum. Tüylü dostlarımızla, sağlıklı ve keyifli günler diliyorum. Patili kalın ☺.

H. Fatoş GÜR AKINOĞLU

KEMAL TAHİR MÜZE EVİ

Yazarların müze evlerinden biri de Kadıköy Şaşkınbakkal'da bulunan Kemal Tahir'in son yıllarını geçirdiği ve hayata gözlerini yumduğu evidir ve eşi Semiha Tahir'in çabalarıyla müze haline getirilmiştir.

Müzedeki Tahir'e ait yaklaşık dokuz bin kitap, çalışma masası, daktilosu ve hoş fotoğrafları sergilenmektedir.

Kemal Tahir'in cezaevinde yattığı dönemde eşi Semiha Tahir'in dikiş dikerek para kazandığı dikiş makinesi de müzede sergileniyor.

Turhan Demirbaş

Kaynak: <https://blog.jollytur.com/unlu-yazarlarin-muzeevleri>

ÇUBUK

Çubuk, Ankara'nın üç büyük ilçesinden biri. Arazi verimli topraklarla kaplı, tarım ve hayvancılık çalışkan Çubuk Halkı'nın başlıca geçim kaynaklarını oluşturmakla birlikte, şehre yakın mesafede oluşu ulaşım elverişli karayolu bağlantısı nedeniyle merkezle olan iletişimini kolaylaştırmış. Bu da ticareti yaygın ve kolay kılmış, tabii eğitimi de. Okumaya ilgisi hep olmuş Çubuk Halkı'nın. Yardımsever, çalışkan Çubuk Halkı Ankara'nın diğer ilçelerine ait karakteristik yapıda da olduğu gibi misafirperverliği, ticari ahlakı, inançları ve kültürel değerlere sahip çıkma özelliği ile biliniyor.

Derneğimizin 14, 15, 19 Şubat'ta yoğun ilgi üzerine gerçekleştirdiği gezi güzergahı Karadeniz Yayla Restoran'da kahvaltıyla başladı. Kahvaltıda Çubuk'ta yetişen doğal ürünlerden hazırlanmış yiyeceklerin yanı sıra Karadeniz Mutfağı'nın vazgeçilmezi kuymak ve milli kahvaltı listemizde yer alan sucuklu yumurta, kiraz reçeli, bal, vs. ikramlar arasındaydı. Keyifle yapılan kahvaltıdan sonra komşularımızla Çubuk Bekir Ağa Konağı'nı ziyaret ettik. Konak, sahibi tarafından il kültür müdürlüğüne müze yapılmak üzere bağışlanmış. Bugün etnografya müzesi türünde sayılabilen yapının çatı ve alt katı yöre halkının nikah, kına, nişan, sünnet türündeki törenlerine de ev sahipliği yapacak şekilde tefriş edilmiş. Dinlenme katında Atatürk'ün ilk kez Çubuk'a gelişi sırasında karşılama törenine ilişkin fotoğraf büyütülerek sergileniyor. (16.06.1935) Müzede yöre halkının günlük yaşam biçimini yansıtan maketler, esnaf ve yöre kadınlarının günlük uğraşını anlatan heykeller, kaftan ve diğer tören giysisi örnekleri, el işlemleri, mutfak bahçe uygulamalarına ait birebir örnekler ve yöresel özlü sözler izleyicisiyle buluşmakta.

Çubuk Yöresel Sözleri:

"Sandıktaki sırtında hambardaki karnında."

"Bakır kabın kalayı var ,her işin kolayı var."

Atatürk'ün Çubuk İlçesi'ne ilk gelişi:

ANKARA HAMAMÖNÜ ŞAİRLER VE YAZARLAR MÜZESİ

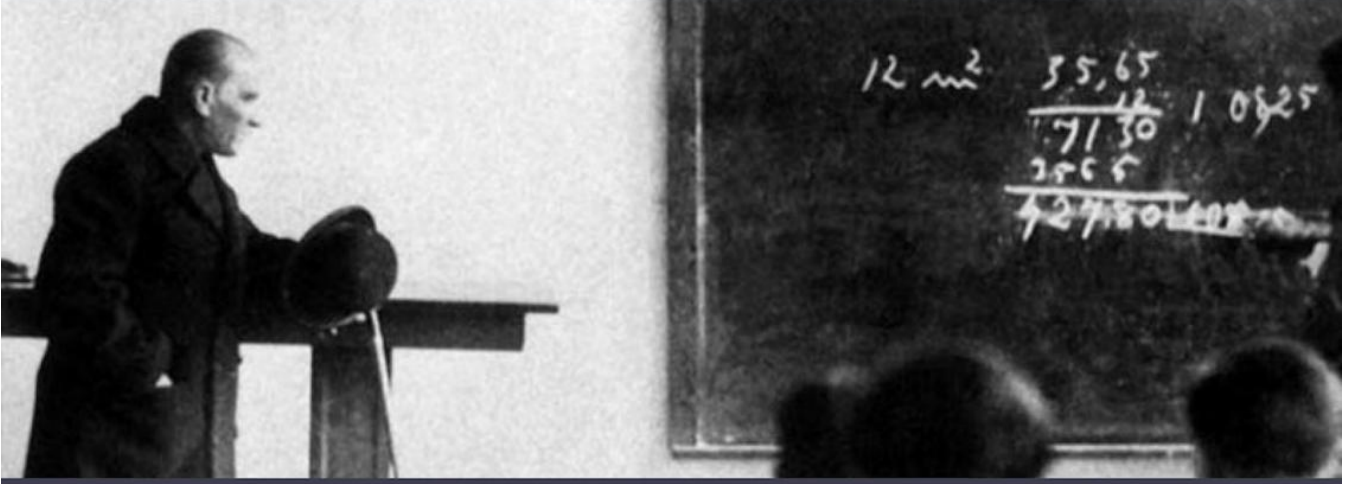
Hamamönü ,Ankara Kalesi ve civarında kurulmuş, kale ile bütünleşmiş, yaşam alanları ile kentin tanıklığını yapan en eski yerleşim yerlerinden biri konumundadır . Hamamönü'nde etnografik hafıza oluşturma, kent kültürü yaratma çabalarına; Kültür Bakanlığı, yerel yönetimler, üniversiteler, özel kuruluşlar ve en önemlisi yöre halkı ve esnafı destek vermiştir. Bunun sonucunda düzenlenen konaklardan (Ankara Evlerin'den) biri de edebiyata ilgisi olanlara ilginç görüntüler sunuyor.

Ahmet Muhip Dranas, Atilla İlhan, Nazım Hikmet, Rifat Ilgaz, Ahmet Arif vs. yazar ve şairlerin bazı eserleriyle birlikte yazınsal görsel ve işitsel öğeler (şiir ,edebi eser ve benzerleri) tanıtılıyor. Etkileyici mektupların, belgelerin arasında Ahmet Arif'le Rifat Ilgaz'ın yazışmaları ilgi çekmekte. Gerek Ankara'lıların gerekse bu tarihi kentin konukları turistlerin keyifle izleyeceği belgesel ağırlıklı Şairler ve Yazarlar Müzesi görülmeye değer nitelik taşıyor.

Aytül AKSONGUR

MAHALLEDE SÖYLEŞİYORUZ

ATATÜRK'ÜN BAŞLATTIĞI AYDINLANMA
DEVİRİMİNE İKİNCİ DÜNYA SAVAŞININ ETKİLERİ

Filiz Doğanay

12 Mart 2019 Salı Saat: 19:30

Çiğdemim Kültür Evi

Çiğdem Mahallesi 1551.Cadde No:14-A

Çankaya-Ankara

Tel : (312) 2852047 - 507 8685770

/cigdemimdernegi

HAMAMÖNÜ ÇİĞDEM ŞENLİĞİ

20 Şubat 2019 Çarşamba günü, bizim birbirinden renkli ve güzel etkinlikler düzenleyen mahalle derneğimiz Çiğdemim'in gerçekleştirdiği yeni bir etkinlik daha vardı: 6. Hamamönü Çiğdem Şenliği...

Saat 12.00'de dernek önünden kalkan iki otobüsle Hamamönü'ndeki "Ankara Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi"ne gittik. Burada Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi öğrencileri, Çiğdem Şenliği kapsamında çok eski bir geleneğimizi canlandırdılar.

İlk defa katıldığım ve komşularımızla birlikte büyük keyif aldığımız bu şenlikte, geleneğe göre çocuklar ve gençler ellerinde çiğdem çiçekleriyle, UNESCO Dünya Miras Listesi'nde yer alan "çiğdem gezmesi" yaptılar, yani "çiğdem çiğdem çiçekcik, ebem oğlu göçecik, yağ verenin oğlu olsun, bulgur

verenin kızı olsun" mânisini söyleyerek tek tek komşuların kapılarını çaldılar ve yağ ve bulgur istediler. Mânîyi duyup kapısını açmayan ev sahibine de, kapıyı açıp yağ ya da bulgur verene kadar "dam başında boyunduruk, bekleye bekleye yorulduk, bulgur ya da yağ verirsen gideriz, yoksa akşama dek dururuz" mânisini söylediler.

Daha sonra toplanan malzemelerle nefis bir pilav yapıldı, içine çiğdem çiçeğinin soğanları kondu ve hep birlikte afiyetle yedik. Bu arada pilav pişerken gençler davul eşliğinde çeşitli türküler söylediler.

Son olarak da Hamamönü'nün değişen ve güzelleşen yeni yüzünün tadını, yol boyunca sıralanmış kafelerden birinde çay içerek çıkardık. Çok keyif aldığım, mutlu olduğum bir gündü.

Ne güzel geleneklerimiz, ne güzel komşularımız, ne güzel bir derneğimiz var bizim...

İyi ki varlar...

Teşekkürler Çiğdemim Derneği

Elvan Akbay

HIÇBİRİMİZ, HEPİMİZ KADAR GÜÇLÜ DEĞİLİZ!

VAN-DOĞUBEYAZIT- AHDAMAR-TATVAN NEMRUT-BİTLİS GEZİSİ.

UÇAK İLE GİDİŞ VE TATVAN EKSPRESİ
İLE DÖNÜŞLÜ GİZEMLİ DOĞUYA
YOLCULUK

**12-16 NİSAN 2019. 4 GECE, 5 GÜNDÜZ
TAM PANSİYON**

Van, Hoşap Kalesi, Çavuştepe, Kedievi, Feribot İskelesi, Van Kalesi, Tuşba Antik Kenti Muradiye Şelalesi, Çaldıran, Tendürek Geçiti, Doğubeyazıt, İshak Paşa Sarayı, Nuhun Gemisi, Gürbulak Sınır Kapısı, Meteor Çukuru, Savat-Güverse Gümüş alış verişi, Yöresel ürün alış verişi, Gevaş, Halime Hatun Kümbeti, Akdamar Adası, Ermeni Kilisesi/Müzesi, Tatvan, Ahlat, eski Ahlat, Selçuklu Kümbetleri, Ahlat Mezarlığı, Tatvan, Nemrut Dağı Gölleri, El Aman Kervansarayı, Bitlis, Islahiye Medresesi, Tatvan, Muş, Elazığ, Malatya, Sivas, Kayseri, Irmak, Ankara Merkez Gar'ı.

GEZİ ÜCRETİ: 1.890 TL Üyelere 1.880 TL.

GEZİ ÜCRETİNİ İÇEREN HİZMETLER: Ankara-Van arası ekonomi sınıfı tek yön uçak bileti, Havaalanı transferi(2), katılımcı sayısına bağlı olarak turizm paketli ulaşım aracı, öğle yemeği(4), akşam yemeği(4), 4 yıldızlı otellerde konaklama(4), kahvaltı(4), Nuh'un Gemisi transfer aracı(1), Akdamar Adası Tekne turu(1), Nemrut Dağı araç transferi, Tatvan Ekspresi tek yön yataklı ve 2'li kuşetli vagon bileti, Gar-Çiğdemim arası transferi, TÜRSAB seyahat sigortası, tüm çevre gezileri ve rehberlik hizmetleri gezi ücretine dahil edilmiştir.

GEZİ ÜCRETİNE DAHİL OLMAYAN HİZMETLER: Müze ve Örenyeri giriş ücretleri, akşam yemeklerinde su ve verilen içecekler dışında alınan içecek ücretleri, kişisel harcamalar, trende alınacak tüm öğün ve yemekler ile kişisel harcamalar gezi ücretine dahil edilmemiştir.

**ÇİĞDEMİM
DERNEĞİ**

***MUHTAR ADAYLARIYLA
BULUŞUYORUZ.***

16 Mart 2019

Cumartesi

14:00

**Çiğdem Çankaya Evi
Hasan Ali Yücel Etkinlik Salonu**

**ÖNÜMÜZDEKİ 5 YIL MAHALLEMİZİ YÖNETMEYE ADAY
OLAN KOMŞULARIMIZLA SİZLERİ BULUŞTURUYORUZ.
GELİP KENDİNİZ TANIYIN VE MERAK ETTİKLERİNİZİ
SORUN.**

**Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara
Tel: 2852047 0530 6609583
www.cigdemim.org.tr**